

LICEUL TEORETIC „DIMITRIE BOLINTINEANU” - București

CUVINTE POTRIVITE

(serie nouă)

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Doncu Cătălina (XG), Ciobanu Andreea, Pojoga Ioana, Minea David, Dondoți Sara (IXF)

COLABORATORI

ELEVI ai claselor

a VI-a A și B, a VIII-a C și D, a IX-a F, a X-a F, XI-a F și G, a XII-a F

și

PROFESORII

VALERIA CIULACU, DORA LAZĂR, VERONICA BUZDEA, VIVIANA FĂTU, IRINA CANGEOPOL,

DIANA OLTEANU, GINA CAMELIA GAFTOI

CONDUCEREA ȘCOLII

DIRECTOR - prof. MIHAI PINCU

DIRECTORI-ADJ. – prof. AURELIA MURAT, CAMELIA ENACHE

COORDONATOR: prof. ELENA RUXANDRA PETRE

COORDONATOR DE PROIECTE ȘI PROGRAME ȘCOLARE ȘI EXTRAȘCOLARE: prof. SORINA FĂSUI

Tehnoredactare computerizată și copertă: prof. Elena Ruxandra Petre, cu sprijinul unor elevi

Ilustrații: Dondoți Sara (IXF), prof. Gina Camelia Gaftoi

Nr. 27 / 2025

ISSN 2067-3450

PREFAȚĂ

Despre CUVINTELE noastre

Revista **CUVINTE POTRIVITE** este moștenitoarea DIBOLIN-ului de dinainte de '89. Încercarea de a repune în circuitul editorial o publicație a școlii noastre s-a ivit abia în 2000, cu o ediție NUNTIUS - un soi de tranziție către cea cu titlu arghezian, tipărită, fără sincope, din 2001 până în 2019, în 26 de ediții. La începuturi, cu mijloace modeste, dar cu un entuziasm de care îmi amintesc cu uimire, cu dor și cu bucuria de atunci. Paginile literare acopereau peste jumătate din conținut - poate și pentru că, vreo 10 ani, revista a fost susținută de un cenaclu de weekend, unde veneau, de drag, liceeni (uneori, și gimnaziști mai curajoși) - cu foi scrise de mână, multiplicare la indigo, cu o chitară clasică, cu texte care, în pofida stângăciilor, nu se îmbolnăviseră de manelizare, cu chef de folk și de cuvânt potrivit. Unii dintre ei și-au citit textele în Sala Oglinzilor a U.S., la invitația celebrului Tudor Oprea (ce onoare!), mentorul SĂGETĂTORULUI.

În timp, grație unor posibilități financiare, CUVINTELE noastre au fost tipărite în condiții grafice de primă mână: hârtia a devenit cerată, cromatică a înlocuit alb-negrul de ziar vechi, coperta s-a cartonat de-adevăratelea... Așa că, deși, conținutistic (îndeosebi în paginile de creație literară și de interviuri cu personalități ale timpului lor), edițiile din urmă nu au depășit valoarea celor dintâi, aspectul "altfel" și cotarea ISSN au făcut ca ultimele cinci ediții să fie laureate național și internațional (la Festivalul-Concurs ANELISSE).

De aproape șase ani nu s-au mai potrivit Cuvinte în BOLINTINEANU. Pandemia, cu tot ce a presupus ea, a scăzut entuziasmul - nu doar al elevilor, ci și al meu. Iar puținele încercări de a readuce în circuitul editorial al școlilor această revistă s-au dizolvat din pricini diverse. Dorința unei întoarceri a rămas însă, într-un colț de gând... I-a trebuit doar o întâmplare, aparent banală, ca să țâșnească de-acolo... În vremurile de acum, ale copiilor / adolescenților cu degetele și cu mintea lipite în neștiri de telefon, întâmplarea asta mi-a părut a miracol: o elevă, nici măcar a mea, a auzit că avem sau că am fi avut noi o revistă. M-a căutat. Din discuția aceea de după-amiază spre seară, expediată rapid în fața cancelariei, a renăscut dorința de a mă întoarce la CUVINTE, într-o SERIE NOUĂ, online,

pentru că

iată, mai sunt elevi care vor și altceva (nu doar Facebook, Instagram, Tiktok etc.);
încă pot crede în ceea ce e frumos și de folos pentru aceste fapte fragede care (se) caută într-o lume tot mai virtualizată, mai derutantă, mai provocatoare și mai hăituită de efectele supra tehnologizării;
am încredere în menirea profesorului de a crea întâmplări de / cu suflet în elevii săi;
iubesc CUVINTELE, forța lor magică de a se potrivi în neștiri,
împletind idei cu emoții, vieți trăite cu cele visate, amintiri cu nădejdi, bucurii cu suferințe
și cu orice le va mai fi trecând prin carnea fiecărei litere!

prof. Elena Ruxandra Petre

CREAȚIE LITERARĂ. VERSURI, PROZĂ

Stelele din ochii ei

Stelele arătau altfel în noaptea aceea. Schițau ceva timid cu lumina lor albăstruie - o poveste uitată demult. Am uitat-o, Elis? Iartă-mă, nu-mi amintesc, aș vrea să merg în pat.

Stelele acelea... le-aș fi aprins pe toate cu bricheta din mâna stângă, să mă bucur de scânteile lor... N-am făcut-o, m-am mulțumit cu flacăra slabă a brichetei. O tot frământam în mâini, o aprindeam iar și iar, până când a rămas fără gaz. Am aruncat-o, am ieșit la lumina lunii și am adormit.

M-am trezit prăbușit pe gresie. N-aș fi putut dormi, n-aș fi putut, îți spun. Și într-un loc ca acela! Lumina de afară era albăstruie. M-am proptit de balustradă și, bâjbâind, m-am repus pe picioare.

Nu-mi amintesc să-mi fi pierdut mințile vreodată. Însă atunci am simțit vibrația unei șoapte dulci, alinându-mi durerea de cap. Un țiuit îmi ciuruia urechile îngrozitor!

Vrând să trag perdeaua, să mă întorc la insomniile mele, m-a pufnit un râs nervos. În spatele perdelei, mă priveai. Sau, mai bine zis, priveai ca prin mine. Mi-ai șoptit numele tău și te-am văzut mai bine. Îmbrăcaseși veșminte din perdeaua mea. Apoi, mângâierile tale... unde s-au dus? Le-ai luat cu tine. Aș fi vrut ca măcar ele să rămână.

Speriat? Eu? Ochii tăi fără pupile erau îngrijorător de frumoși. I-aș fi sărutat cu atâta ardoare!

N-am scos o vorbă, poate că ar fi trebuit... dar ce să-ți spun? Că mi-ai lipsit? Că fără tine nu mai pot dormi? Că mă părăsești la fiecare răsărit de soare și lovești în mine ca prin nimic? Căci nu mai sunt...

Ciobanu Andreea Nicoleta (IXF)

Rai pustiu

În noaptea asta am tot,
totul, în afară de tine.
Dimineața, pielea mea e o foaie sânge,
ochii unui om care plânge,
iar unde a fost zâmbet, pustiu.
Mâinile tale, arme letale, murdare,
mă mângâiau cândva.
Le aștept, mută și degeaba
ca o figurină de ceară.

Pojoga Ioana Victoria (IXF)

Azi sau mâine?

De mâine te voi fi uitat,
azi încă sufăr, încă plâng.
De mâine, n-ai fi existat,
azi mă întreb de ce, nătâng.
De mâine n-am să te țin minte,
azi mai întârzii doar puțin
să mistuim și foc și chin.
De mâine n-o să te mai caut
în oameni sau prin alte spații.
Azi încă mai găsesc o vorbă
de-a ta, un gest. Însă la alții.
De mâine...

Kallio Sofia (XF)

Lecție de iubire

Tu, cu ochii tăi zglobii,
cu păr blond, înmiresmat,
mi-ai prins ochii pe vecie
în sufletul tău curat.

N-am să uit ziua în care
ți-am văzut sclipind în soare,
când intrai la noi în vie,
rochia de catifea
și eșarfa arămie
tresărind a bucurie.

Tu erai. Adică... EA!

Lazăr Sofia (XF)

Îmi ești

te caut în raze, te prind în culori,
ești visul ce-n noapte îmi crește fiori.
cu tine e cerul mai plin de lumină,
cu tine și viața e mult mai senină.

îmi ești primăvară, îmi ești răsărit,
un cântec ce-n suflet tocmai mi-a zâmbit.
te port în privire, te simt în cuvânt,
ești dorul ce arde și-al vieții meu cânt.

când mâna ți-o simt rătăcind peste mine,
se-aprind galaxii și se sting în suspine.
iubirea e șoaptă, e vânt și e mare,
e dor ce mă cheamă, e blândă chemare.

Văduva Amalia (IXF)

Lacrimi de safir (fragment de roman)

Capitolul I: VANESSA (zile de coșmar)

Știam că timpul vindecă multe... Dar, se pare, că nu tot.

Acum patru luni, în mai, a fost ziua verișoarei mele. Invitase toată clasa - prietenii ei din Londra, bineînțeles. Am venit tocmai din Manchester, unde, cândva, cu șase ani în urmă, a stat și ea. Eram de nedespărțit. Nu am putut lipsi de la ziua ei. Vorbeam aproape în fiecare zi. Știam foarte puține despre prietenii ei.

La un moment dat, am ieșit de pe ringul de dans. Am început să caut bruschete cu somon pe masa cu aperitive. În fața mea, stăteau mătușa și unchiul meu. Esme dansa în continuare. Nu observase că am plecat, așa că am profitat să ascult discuția interesantă. Erau singuri și ai mei. Iar discuția nu era una liniștită. Nu am putut înțelege multe.

Verișoarei mele îi plăcea The Weekend..., iar House of balloons era la maximum în difuzoare. Tot ce am înțeles e că ai mei aveau să plece la Milano imediat ce ne întorceam în Manchester. Asta au și făcut. Trei săptămâni după plecarea lor, am stat cu bunica, la periferia orașului. Îmi plăcea să stau cu ea. Nu doar pentru că mă lăsa să mănânc ce voiam eu din restaurantul ei. Poveștile ei erau de neînlocuit. Îi povestisem deja despre hotărârea mea de a pleca să studiez la Londra în toamna următoare. Eram fericită că am șansa să schimb ceva. Ai mei erau de aceeași părere. Li se părea o idee bună. Știau doar unchiul Troy și mătușa Clara. Pentru Esme urma să fie o surpriză.

Mama și Clara erau surori. Clara - mai mare cu trei ani decât mama, dar făceau totul împreună. S-au cunoscut cu tata și cu unchiul Troy când aceștia au venit pentru prima oară la restaurantul bunicilor. Este și acum, ca și atunci, o afacere de familie, deci nu veneau decât oamenii din cartier. Însă ei doi s-au infiltrat foarte repede în familia celor două surori.

Unchiul și tata lucrau în poliție, dar Troy a fost repartizat în Londra. Erau genul de oameni care trăiau periculos: agenți CIA. Unchiul nu s-a lăsat de meserie și era mai mereu plecat. Esme - mai mult singură acasă,

deoarece mama ei este femeie de afaceri. Eu - mai mereu cu bunica. Adică tot timpul. Mama era CEO-ul unei firme de catering. Tata lucra pentru un milionar sau ceva, ca agent de securitate. Se retrăsese din funcția de agent CIA știind că are o familie și ca să își facă timp pentru mine.

În dimineața întoarcerii lor, bunica mi-a făcut micul dejun și apoi a chemat un taxi să mă ducă la liceu. Era ultima zi în care mai dădeam teste. Îi venise rândul celui de la mate. Unul ușor. Profa, care lipsise în ultimul timp din motive medicale, ne-a corectat testele, apoi ne-a închis mediile. Am stat acolo până la ultimul copil. Nu credeam însă că o să mă urască pentru asta.

Tata pleca încă des din oraș, cu munca. Eram obișnuită. Dar acum nu înțelegeam ce treabă avea cu mama. Aflasem de la ei că acel milionar dădea o petrecere și voia o colaborare cu mama. Nu înțelegeam de ce tocmai în Milano, dar nu am mai întrebat. I-am auzit certându-se, apoi am realizat... ceva nu e ok! Ceva are legătură cu ce vorbeau cu Troy și cu Clara. Aparent, le mulțumise că vor să mă găzduiască și să aibă grijă de mine. Dar nu era doar asta. Nu doar ce am auzit la petrecere. I-am ascultat pe părinții mei certându-se în bucătărie. Spuneau ceva despre faptul că unchiul Troy jurase să aibă grijă de mine. Și că dăduseră de necaz. Am vrut să întreb, dar, când am intrat spunând că se aud țipete din sufragerie, mi-au zis să nu mă bag. Mi-am terminat testul și m-am uitat la telefon. Voiam să știu cât e ceasul. Am văzut că e vineri 13, dar nu am băgat de seamă. Mama mă sunase de câteva ori. Școala se termina într-o săptămână - deci mi-am pus căștile în urechi, fericită. Ascultam un playlist.

Acasă, mă așteptam ca ai mei să mă primească în sufragerie. Iubeam melodiile lui Jake Daniels. Dar am urât din tot sufletul momentul în care a început să cânte în căști piesa care m-a făcut să înțeleg ce înseamnă durerea. Când am intrat în sufragerie, mama nu era, ca de obicei, pe canapea. Nici tata - pe fotoliul lui comod. Ambii mei părinți zăceau pe jos, într-o baltă de sânge. Știu doar că am scos un țipăt. Melodia aia nesuferită nu se mai oprea. M-am lăsat în jos și am început să plâng. Esme m-a sunat fix atunci. Voiam să îmi dau căștile jos, dar pe ecranul telefonului apărea întruna apelul ei. Am răspuns, neștiind ce fac. Am început să plâng și mai tare. Urlam și imploram să nu fie real. Melodia aia îmi răsună în cap. Auzeam fiecare vers. Începusem să tremur, să mă clatin și să suspin. Ceva mă înțepa în piept. Nu puteam respira. Îmi reproșam că, deși știam că ceva nu e ok, nu am zis nimic. Că am stat atât până să mă întorc acasă. Că i-am lăsat să mă ducă la bunica. Toate s-au întâmplat din vina mea! Esme era speriată. Încerca să mă calmeze. La scurt timp, unchiul și mătușa au sunat-o pe bunica să vină la mine. Au venit și ei mai apoi. Cred că știau exact ce s-a întâmplat. Nu păreau surprinși. Părinții mei au murit! Au muriit! Și nu oricum, au fost uciși. Nimic nu va mai fi la fel. La înmormântare, nu am zis nimic. Nu am putut nici să plâng.

După două luni, mă pregăteam să merg în Londra. Unchiul și mătușa erau acum responsabili de mine. Mă înscriseră la Little London International Academy. Asta însemna că trebuia să mă mut. În timp ce se cerceta crima, au fost descoperite niște datorii față de oameni periculoși. M-am mutat deci la Londra fără să comentez. Sperau că asta o să mă facă să-mi revin. Mătușa hotărâse să mă ducă la terapeutul lui Esme. Și ea avusese probleme... Degeaba! Refuzam să vorbesc. În primele două săptămâni de la moartea lor, am avut un blocaj vocal pe care terapeuta l-a considerat o cauză a traumei. Aveam coșmaruri, iar Esme dormea cu mine uneori.

Terapeuta mă pune să scriu ce simt. Nu puteam să-i spun că va mai greu... Dar i-am urmat sfatul. Am înțeles că unele cuvinte sunt mai ușor de scris decât de zis...

Niculcea Violeta (IXG)

Dragonul litere-de-mână

prof. Gina Camelia Gaftoi

Dan

A fost o dată ca niciodată, așa cum încep toate poveștile, un **dragon din litere de mână**.

Locuia într-un oraș situat pe niște coline verzi și înmiresmate. De aceea oamenii din acel oraș, vecinii dragonului, erau mereu fericiți. Se trezeau cu zâmbetul pe buze în fiecare dimineață, mergeau la lucru cu voie bună, iar seara, reveneau liniștiți acasă, dornici să împărtășească cu cei dragi întâmplările de peste zi.

Însă dragonul nostru era mereu îmbufnat și arțăgos. Nimeni nu-și amintește cum arăta dragonul în copilărie. Probabil nu fusese niciodată mic. Toată lumea îl știa așa, mare și morocănos, cu blana încâlcită și fără strălucire.

Într-o dimineață, familia Mihai și-a încărcat dubița cu bagaje și a pornit într-o lungă călătorie spre un alt oraș. Copiii, frate și soră, erau tare supărați pentru că părăseau locuri dragi, prieteni buni și o școală minunată. Dar pentru că locuiau chiar lângă marele dragon, se vedeau nevoiți să plece. Zi de zi, Dan, dragonul, le lovea mașina parcată pe alee, le strica gazonul din fața casei și vorbea de unul singur cât îl ținea gura, de-l auzeau până și pasagerii aflați în avionul care zbura la zeci de kilometri deasupra orașului lor.

Ieșea în fiecare dimineață să își bea cafeaua pe veranda din fața casei sale. Dar era mereu nemulțumit, ba de umbra aruncată de dubița vecinilor pe straturile sale de narcise, ba de simetria ierbii din gazonul

familiei Mihai. Simțea că-l ia cu ameteală. Atunci, cu ziarul împăturit la subraț, pornea hotărât spre aleea din față a vecinilor săi. Călca apăsat iarba din loc în loc, iar urmele sale se umpleau cu apă de la aspersoarele din grădină. Doar vrăbiuțele îi apreciau gestul. Se îmbăiau fericite în micile iazuri. Apoi împingea delicat, gândea el, cu coada-i puternică, mașina prea mare pentru așa omuleți caraghioși. În ochii lui Dan, toată lumea era caraghioasă și fără importanță. El nu avea prieteni, dar era mulțumit de sihăstria lui.

Odată, a zărit, pe trotuarul de vizavi, un băiețel ducând de sfoară un balon maaare, multicolor. Lui Dan îi părea că este cel mai monstruos obiect. Cum să zboare dacă nu are aripi? Ce invenție mai e și asta? Așa că și-a arcuit spatele, și-a întins aripile și... fâl, fâl, fâl către băiețel, i-a spart nonșalant balonul, cu un vârf de unghie. Apoi s-a întors liniștit și s-a așezat pe balansoarul de pe veranda casei sale, tare mulțumit de realizarea sa.

În altă zi, a răsturnat căruciorul de cumpărături al vecinului de peste drum. S-au întâlnit în parcare magazinului unde venea jumătate de oraș să-și facă cumpărăturile. Pe cer, soarele strălucea puternic, iar căruciorul argintiu reflecta orbitor razele astrului. Dan își uitase atunci ochelarii de soare acasă și, deranjat de atâta lumină, și-a pus mâna pavază la ochi, s-a împiedicat de ceva și a căzut grămadă peste o doamnă care-și aranja cumpărăturile în portbagajul mașinii.

- Monstrule! a strigat supărat vecinul Popescu. Nu-ți mai suport invidia! A câta oară îmi răstorni căruciorul?! Săptămână de săptămână se întâmplă asta. Nu mă mai urmări de fiecare dată!

Dan, intrigat, nu înțelegea de ce tipă domnul Popescu la el. Așa că s-a ridicat din portbagajul doamnei peste care căzuse, și-a netezit un pic blana încâlcită și s-a dus la treburile sale.

Doamna din portbagaj abia mai respira când s-a ridicat Dan. A îngăimat un: nesimțitule!, apoi a ieșit cu greu din portbagaj, ajutată de domnul Popescu. Localnicii au mai adăugat două fapte rele făcute de Dan, în jurnalul acelei zile.

Din pricina acestor întâmplări, Dan prefera să iasă la cumpărături după lăsarea serii. Adora apusurile, plimbările lungi, liniștea naturii și parcurile pustii. De câte ori vedea un puști pe stradă cu ochii în telefon, era

tentat să-i pună piedică. Cutia lui poștală era plină de reclamații ale părinților copiilor cu nasurile rupte, genunchii juliți și telefoanele sparte. I se pretindeau despăgubiri de milioane. Dar cum el era un dragon fără serviciu și fără cont în bancă, oamenii au început să-i ceară să părăsească orașul.

Până într-o zi, când lucrurile au luat o alta turnură.

(Ilustrație realizată de prof. Gina Gaftoi)

Bijou

Diana și-a pierdut pisicuța, pe Bijou. Fetița obișnuia să se joace după școală cu pisica ei în curte. Restul timpului, Bijou și-l petrecea în casă.

Pisicuța albă cu pete bej adora să se joace cu Diana. Însă, într-o după-amiază, Bijou a zbughit-o de lângă

Diana și dusă a fost. Diana a intrat speriată în casă cerând ajutor părinților săi. Au căutat-o peste tot prin împrejurimi, dar ei nu știau că Bijou ajunsese deja în cealaltă parte a orașului, într-o grădină de unde veneau în fiecare seară cu vânt, adieri înmiresmate. Pisica Bijou nu mai întâlnise până acum mirosuri atât de interesante.

Ce noroc că Dan, dragonul, plantase în grădină iarba măței, o încântare pentru pisicile din împrejurimi. Dacă Dan nu-și suporta vecinii, nu același lucru se putea spune despre relația lui cu pisicile. Iubea să fie în preajma lor. Erau ca el, ființe singurate, preferau noaptea zilei și tratau oamenii cu superioritate.

Dan privea melancolic pe fereastra ce dădea spre curtea din spatele casei, când zări ceva alb, tolănit între tufe de crizanteme. Era Bijou. Dan ieși în curte, blana i se agăță în tulpinile trandafirilor, se împiedică de o greblă uitată pe cărare, Bijou se sperie și se ascunde în iarba înaltă din fundul curții. Dan se redresează, privi în jur și crezu că a avut vedenii. Nu văzuse nicio pisică!

- Ah, blana asta încâlcită îmi tot dă bătăi de cap. Nu reușesc să scap de ea.

Pentru cine nu a văzut în viața lui un dragon, să știți că blana lor, daa, unii dintre ei au blană, este aproape indestructibilă. Firul de păr este ca oțelul de rezistent. Un dragon se poate tunde doar cu foarfece din diamant, iar astfel de foarfece sunt foarte rare în orașele locuite de oameni. Ele se găsesc doar pe tărâmul dragonilor, dar acolo se ajunge dacă știi vrăji străvechi, de mult uitate sau rătăcite prin vreo cămăruță în care nu mai intră nimeni.

Dan intră dezamăgit în casă, puse de un ceai aromat, porni radioul, ce s-ar face fără muzică!, și se așeză pe fotoliul ce dă spre curtea din spate. Spre seară, ieși în curte, udă câteva plante, apoi întinse o pătură între crizanteme și așteptă să apară stelele. I se păru că, pe bolta înstelată, își regăsi rudele. Nu-și amintea nimic despre părinții săi, a deschis, într-o zi, ochii și... exista, pur și simplu. În jurul lui erau stânci și paie. A ieșit din culcușul lui, s-a dat de-a dura în jos, la vale, până s-a oprit pe un teren plat plin de flori. A crescut fără griji, mâncând fructe din pomi, din tufe, sorbind nectarul florilor. Dar, într-o după-amiază, plimbându-se pe pajiști, prin păduri, a dat peste o casă cu multe încăperi din care se auzeau glasuri felurite vorbind toate deodată. A privit pe o fereastră, iar glasurile au amuțit. Apoi, a amețit brusc și a leșinat. Când s-a trezit, era acoperit din cap până în picioare de o blană încâlcită în culorile curcubeului. Nu pricepea cum părul scurt și fin, care îi acoperise până atunci corpul, s-a preschimbat deodată în acea pădure tropicală. Era tot numai noduri, și unghiuri ascuțite. De atunci, a devenit morocănos și nefericit, iar oamenii i s-au părut nesuferiți și greu de înțeles. Era mereu stângaci în preajma lor. Simțea că-l ia cu rău de la stomac. Doar pisicile îi mai aduceau zâmbetul pe buze.

Acum, când a zărit pisica în curte, avea iar are sufletul ușor și fără griji. Dar fericirea a fost scurtă, căci a fost doar o închipuire.

Țrrrr! Cineva sună la ușă. Dan nu are prieteni, cine să fie? Țrrrrrr, Țrrrrrrrr! Hmm! Este foarte insistent cel care sună. Deschise. În fața lui, era o fetiță drăguță și timidă, cu ochii mari în lacrimi. Inima i s-a înmuiat. Dar, zărindu-i pe cei doi adulți din spatele ei, coama încâlcită de pe cap i s-a zbârlit deodată, speriiind-o pe fetiță.

- Bu-bună. Eu sunt Diana. Mi-am pierdut pisica. Ai văzut-o cumva?

- Ăăă... eu...

- Pisica mea e albă cu pete bej. A fugit ieri din grădina noastră. Noi locuim departe, în cealaltă parte a orașului. Am căutat-o toată ziua și toată noaptea. Ai văzut-o cumva?

- Ăăă... Dan se scarpină în cap, neștiind ce să răspundă.

Dan a uitat cum este să porți un dialog. El își vorbește doar sieși, vrute și nevrute, în gura mare sau șoptit, în gând sau în oglindă.

În fața fâstăcelii dragonului, Diana prinde curaj și insistă:

- Ai văzut-o cumva? Ei? Ai văzut-o?

- Dd-a-da. Cred că da. Am zărit-o mai devreme, ba nu, ieri după-amiază cred, da, atunci mi s-a părut că văd o pisică printre florile din curtea din spate.

- Da, da, era Bijou. Ea trebuie să fie. Haide, repede, du-mă la ea!

- Diana l-a luat pe Dan de mână și s-a strecurat imediat pe lângă dragon, în casă.

- Diana, este nepoliticos! strigă mama fetei. Vino înapoi!

- Ne cerem scuze, domnule Dragon!

- E-este în regulă, șopti năuc dragonul și se lăsa purtat de fetița nerăbdătoare.

Ajunși în curtea din spate, cei doi se puseră pe căutat: un dragon imens și un ghemotoc de fetiță, mergând de-a bușilea printre ierburile înalte. Din dragon se zărea un vârf de coadă și niște câlți de pe spinare, iar fetei i se auzea doar glasul. Într-un final, au găsit-o. Dormea dusă într-un culcuș de frunze.

Recunoscătoare, fetița a îmbrățișat un deget de la mâna dragonului. Dragonul, stânjenit, a tresărit, dar a lăsat-o să-l îmbrățișeze. Apoi și-a petrecut seara uzitându-se gânditor pe fereastră. În noaptea aceea întregul oraș a tresărit înfiorat de strigătul prelung al unui dragon.

Diana

Zilele au trecut, iar dragonul a devenit din ce în ce mai deranjant. Mașinile șifonate, peluzele deranjate, animalele de companie rătăcite erau la ordinea zilei. Adulții se gândeau serios la modalități de alungare a dragonului din oraș. O singură persoană bănuia cauza comportamentului dragonului: Dan era trist, foarte trist. Dar nu știa încă de ce. A început să le pună întrebări sâcâitoare tuturor adulților pe care-i cunoștea.

- De unde a venit Dan?

- Câți ani are?

- Ce fel de dragon este?

- El are familie?

- Unde este familia lui?

- De ce este singur?

- De ce îl cheamă Dan?

- De ce are blana atât de încurcată?

- De ce nu se tunde?

- Ce mănâncă?

- Ați observat că blana lui parcă seamănă cu ceva cunoscut?

- Dar cu ce?

- Cu ce seamănă blana lui?

- Mami, mami, cu ce seamănă blana lui Dan?

- Nu știu, scumpo!

- Tati, cu ce seamănă blana lui Dan?

- Mm?

- Lasă, o să aflu eu...

- Haide, scumpo, hai la somn! Spălarea pe dinți, schimbarea în pijamale și la somn!

- Tati, mai vreau să stau... se roagă Diana, somnoroasă.

- Îmi pare rău, puiule, se face târziu, mâine mergi la școală. Ți va fi greu dimineață. Hai la somn.

- Aaaa... dezamăgirea Dianei i se citea pe chip, în glas și în mersul târșăit până la baie. Dar părinții știu mai bine și trebuie ascultați.

- Bună dimineța, Diana! Hai să ne spălăm pe dinți.

- Mai vreau să dorm cinci minute, mami.

- Haide, puiule, trebuie să faci ochișori, se face târziu.

La școală, Diana a învățat litera Î mare de mână. În timp ce se lupta cu pixul printre rândurile caietului tip 1, și-a dat seama de ce i se părea atât de cunoscut modelul de pe blana lui Dan. Blana dragonului semăna cu ...

- Domnișoara învățătoare, de ce Dan seamănă cu un caiet tip 1?

- Poftim?

- De ce Dan, dragonul, seamănă cu CLR?

- Diana, tot nu înțeleg întrebarea.

- Domnișoara învățătoare, știți că mi-am pierdut pisica și am găsit-o acasă la Dan, dragonul. Și am văzut că blana lui are litere pe ea. Dar nu mi-am dat seama atunci, doar mă tot gândeam că seamănă cu ceva, dar nu știam cu ce. Blana lui Dan are pictate litere pe ea.

Blana dragonului era un alfabet, mai multe alfabete la un loc, încâlcite și amestecate într-o dezordine de nedescris. Și unde mai pui că erau și colorate: **R mare de mână era roșu**, **r mic de mână era roz**, **A mare de mână era alb**, **a mic de mână era albastru**, **O era oranj**, **G era galben** și tot așa. Dan era recunoscător pentru N-ul negru. Datorită lui se simțea mai puțin ridicol. Coama, coada și brațele erau acoperite cu N-uri arcuite, însă erau ca niște cârlige care agățau totul în trecere. Dan era nevoit să cumpere regulat fețe de masă, pahare, câni, perdele. Doar tufe de trandafiri din grădină erau invincibile.

- Da, Diana. Se spune că asupra lui Dan a fost aruncată o vrajă cu mult timp în urmă. De aceea blana lui arată așa: colorată și încâlcită. Bunicii mi-au povestit că există undeva o carte de vrăji care ar putea deține secretul înfățișării lui Dan. Însă nimeni nu știe unde se găsește această carte sau dacă există cu adevărat.

Din acea zi, Diana se gândea fără încetare la cartea cu vrăji. Unde ar putea găsi cartea, era oare reală, conținea ceva mai mult decât secretul blănii dragonului Dan?

Într-o seară, Diana a întrebat-o pe mama sa unde se găsesc cărți la ei în oraș. A aflat că, în centrul orașului, se află o clădire mare și frumoasă numită bibliotecă, unde poate merge oricine să citească orice, gratis.

Diana nu era prea atentă la prețul produselor pe care le cumpărau părinții ei, dar știa un lucru - totul costă. Prin urmare era tare intrigată de acest loc unde cărțile sunt gratuite. Nu a încetat cu rugămințile până ce mama ei nu a dus-o după ore la bibliotecă. Acolo, o doamnă drăguță le-a dat un card micuț, permisul de acces în bibliotecă, pentru a putea veni oricând să citească cărțile preferate. Nu a fost nevoie decât de o fotografie, câteva date personale, cum ar fi numele și prenumele și gata.

- Mami, am putea rămâne astăzi un pic să citim ceva?

- Sigur, scumpo.

Doamna drăguță care le-a făcut permisele le-a invitat într-o sală de lectură, unde o altă doamnă drăguță le-a ajutat să găsească ce doreau să citească. Le-a adus mai multe cărți despre dragoni, dar niciuna nu conținea vrăjile despre care i-a vorbit domnișoara învățătoare.

Diana a plecat de la bibliotecă cu mintea încărcată de informații despre reptile, amfibieni, dar dezamăgită că nu a găsit secretul dragonului Dan.

Scoala

Verișorul Dianei, Tiberiu, un băiețel tare isteț, a invitat-o pe fată la el acasă. În weekend, mama Dianei împreună cu fratele său i-au dus pe copii pe coclaurii unde au copilărit.

La poalele unei stânci ascuțite, se afla o pajiște plină de flori, mărginită de tufe de mure și zmeură. Mai departe erau meri și peri pădureți. O încântare pentru cei doi copii dornici de cățărat în copaci și tăvălit în iarbă. Copiii s-au îndepărtat pe nesimțite de pătura de picnic până ce au ajuns în apropierea unei case dărăpănate cu multe încăperi cu geamuri sparte. Curajul vârstei i-a îndemnat să treacă pragul casei și să-i exploreze camerele. Timpul a trecut ca gândul, iar părinții au început să se îngrijoreze.

- Diana, Tiberiu!

- Unde sunteți?

- Diana!

- Tiberiu!

Copiii și-au auzit numele și au venit în fugă, rușinați și speriați totodată că s-au îndepărtat de părinți fără permisiune.

- Copii, unde ați fost? au întrebat părinții.

- Ne-am îngrijorat foarte tare când am observat că nu mai sunteți prin preajmă, a adăugat mama Dianei.

- Să ne anunțați data viitoare dacă doriți să intrați în pădure.

Mai târziu, după ce au luat prânzul, copiii au prins curaj și i-au întrebat pe părinți ce-i cu acea casă părăsită din pădure.

- Acum foarte mult timp, acolo a fost o școală. Dar mina în care lucrau sătenii s-a închis, iar oamenii au abandonat satul. Se mai spune că, într-o zi, o creatură îngrozitoare a apărut la geamul uneia dintre clase și a speriat-o cumplit pe doamna învățătoare. Aceasta cunoștea vrăji străvechi și a reușit să alunge creatura.

- Ce fel de ființă era? întreabă Tibi.

- Nu se știe, răspunse tatăl său. Unii cred că a fost Big Foot, alții spun că a fost un extraterestru.

- Sau un dragon, a adăugat în șoaptă Diana.

Noaptea, Diana a visat școli, dragoni și litere. Nu-i plăceau literele de mână. Era în clasa I și nu prea se pricepea la scrisul de mână. Citea fără probleme și cu plăcere, dar poveștile din manualul de comunicare erau scrise cu litere de tipar. Altfel stăteau lucrurile cu literele de mână. Parcă nu erau în aceeași limbă. Păreau dinadins inventate pentru a forma un cod sau o vrajă. Poate dragonul Dan a avut și el probleme la CLR. Dar oare el a mers vreodată la școală? Există o școală a dragonilor? Cum arată profesorii lor? Sunt niște dragoni îmbrăcați în costum, cu ochelari și cu pălărie? Oare micii dragoni neascultători sunt pedepsiți de profesori și părinți?

Luni, din nou la școală. Diana era mai distrasă ca niciodată. Nu a reușit să scrie mai nimic la CLR, iar la matematică și la explorarea mediului a greșit toate calculele. Abia la Avap s-a descurcat să deseneze ceva: un peisaj cu o casă mare în fundal și un cer acoperit de nori în formă de dragoni. Aceasta a fost prima dintr-un șir lung de zile în care Diana pleca de la școală cu activitățile neterminate, cu mintea tulbure de gânduri cu dragoni și cu vrăji străvechi.

Secretul

Părinții Diane și domnișoara învățătoare erau îngrijorați de lipsa de entuziasm a fetei când venea vorba de școală, din cauza rezultatelor slabe la învățătură și a atitudinii mereu distrase. Au dus-o la consilieri, în vizită la bunici, în parc, cu colegii de școală, însă nimic nu dădea rezultate. Până într-o seară, când Diana, ieșită la plimbare alături de mama și de pisica ei - o obișnuise să meargă în lesă ca un câțel – s-au întâlnit cu dragonul Dan, ieșit și el la plimbare cu skateboard-ul enorm. Chipul Diane s-a luminat deodată, a dat drumul mâinii mamei și a zbughit-o în fugă după Dan, care se lua la întrecere cu porumbeii în zbor.

- Diana! strigă mama.

- Diana! Întoarce-te! Ai grijă la mașini!

- Diana!

Însă Diana alerga mai departe, încercând să-l oprească pe dragon pentru a-l întreba care este secretul alfabetului din părul său.

Dan s-a oprit auzind strigătele micuței. A adăugat pe lista lui de slăbiciuni: copiii, imediat lângă pisici și flori. Și-a luat skateboard-ul la subțioară și a pășit pe trotuar lângă Diana. S-a așezat pe bordură pentru a se face mai mic și pentru a auzi mai bine ce are de spus fetița.

- Domnule Dan... începu Diana sfioasă.

- Mmm?

- Ce s-a întâmplat cu blana dumneavoastră? Ați avut greutăți la școală? V-a pedepsit învățătoarea pentru ca nu ați scris corect în caietul tip 1? Știți... și eu am probleme cu școala. Nu mă prea descurc cu literele.

Diana a început să plângă încetisor, iar inima dragonului s-a înmuiat de milă pentru puiul de om de lângă el. A cuprins-o ușurel, cu două degete, peste umerii fragili până ce plânsul Diane s-a potolit. Mama îi privea uimită de peste drum, neîndrăznind să întrerupă acea scenă înduioșătoare.

Diana s-a ridicat în picioare, a luat dragonul de mână și i-a făcut următoarea invitație:

- Vino la noi, la cină! Haide! O să mâncăm spaghetti și o să ne uităm la televizor.

Dan nu știa ce să răspundă. Dar mama fetei i-a venit în ajutor.

- Diana, poate domnul Dan are treburi de rezolvat sau este obosit. Nu este politicos să-i ceri să-ți răspundă imediat. Îi facem invitația acum pentru o altă dată. Ne va anunța dumnealui când va putea veni.

Însă Dan s-a luat chiar și pe el însuși prin surprindere și a răspuns afirmativ dorinței Diane.

- D-d-dacă nu deranjez, vin cu plăcere la dumneavoastră la cină.

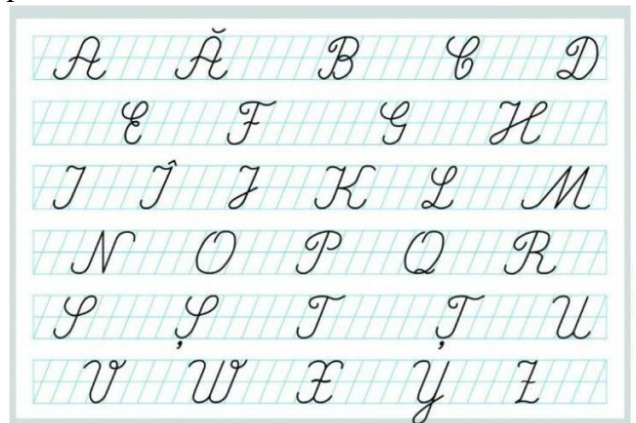
Mama Diane a fost uimită de răspunsul dragonului, iar Diana a chiuuit de bucurie.

Au pornit toți trei către casa Diane, unde pisica Bijou îi aștepta bucuroasă în pragul ușii.

Au mâncat spaghetti, s-au uitat la televizor și au vorbit despre biciclete și skateboard-uri. S-a făcut târziu, iar Dan și-a luat la revedere, promițând că va veni în vizită și săptămâna viitoare.

Diana a dormit bușean în acea noapte, iar a doua zi a realizat că a uitat să-l întrebe pe Dan despre literele din blana sa. A trecut astfel o lună, timp în care Dan a devenit oaspete de onoare al familiei Dumitrescu. Diana a început să stăpânească mai bine literele de mână, iar supărările lui Dan s-au domolit. Nu a mai fost acuzat că răstoarnă cărucioare de cumpărături, nici că strică peluzele vecinilor. Iar blana sa a devenit mai mătăsoasă și mai puțin colorată. Diana chiar l-a complimentat pentru strălucirea coamei sale, altădată zburlită și fioroasă de parcă numai ea singură ar fi fost un animal sălbatic.

Evoluția Diane i-a influențat și pe colegii săi, care aveau caietele din ce în ce mai îngrijite, iar la Comper aveau cele mai mari punctaje din școală. Pe măsură ce copiii scriau mai frumos și învățau mai bine, orașul înflorea, iar blana lui Dan se transforma în păr fin, plăcut la

atingere. Dan a realizat toate astea abia când, la cumpărături, a tăiat de pe listă câmile, fețele de masă și perdelele. Pe unde trecea el, rămâneau în urmă litere de mână ca frunzele de toamnă. Blana lui s-a scuturat încetul cu încetul până a dat la iveală solzi strălucitori și netezi de smarald.

Secretul literelor din părul lui Dan, se afla într-o cămăruță dintr-o școală de mult abandonată. Acolo, dormea, într-un sertar prăfuit, cartea cu leacuri și cu farmece a unei vrăjitoare ieșite la pensie. Vrăjitoarea s-a retras undeva în pădure și a lăsat în vechea școală cunoștințe, doruri și speranțe care ei nu-i mai erau de folos. Însă ce a uitat ea, era să dezlege vraja din blana puiului de balaur. Sub denumirea aceasta o studiasse ea în tinerețe. Știa despre balauri că sunt înzestrați cu o mare putere de convingere. Se spunea că o singură privire îți poate afecta memoria pe veci. Iar când l-a zărit la fereastra sălii de clasă, s-a temut pentru sănătatea micuților școlari. De aceea a recurs ea la acea vraja care i-a încălzit micului Dan părul și l-a făcut să crească, provocându-i mâncărimi și făcându-l morocănos și irascibil. Intenționase doar să-l alunge, însă era tânără și neexperimentată și a uitat versurile incantației: Piei, fiară, și te du / Departe în pădure, / Unde nimeni vreodată / N-o să se-ndure / Pe tine să te aline / De singurătăți și suspine. S-a pomenit zicând o alta: Pieii fire să se-anine / Cu multă usturime. / Să cobori pe dată / Din pădure în ogradă. / Colorat și amărât, / Să te uiți la toți urât!

Dar... tot răul spre bine. Copiii, fără să știe de acea vrajă, au ajutat la dezlegarea ei. Nici chiar vrăjitoarea nu ar fi putut ghici cum anume să inverseze efectul vorbelor sale asupra balaurului. Ea doar le-a notat în fugă în cartea ei, surprinsă de puterea cuvintelor. Apoi, mulțumită că puiul de balaur a fost alungat, nu și-a mai bătut capul cu soarta lui, a revenit la oile sale. Iar peste ani, lucrurile s-au rezolvat de la sine.

Diana, eroina care a salvat dragonul și orașul, odată cu el, a devenit o elevă de nota 10, expertă la CLR. Dan, recunoscător pentru efortul copiilor de a-l elibera, a devenit protectorul și mijlocul lor de locomoție.

Ce altceva ți-ai putea dori decât să ajungi la școală pe spina unui dragon zburător?!

6 octombrie 2023,
la

ORA DE CULTURĂ,

cu scriitoarea

GABRIELA GÎRMACEA,

membru al

Uniunii Scriitorilor – Filiala Brașov,

...autoarea unei colecții de biografii de atmosferă: Mihai Eminescu, I.L.Caragiale, Ion Creangă, Ciprian Porumbescu, Petre Ispirescu, Vasile Alecsandri, Regina Maria (seria continuă!)

Invitația a fost adresată elevilor de toate vârstele, interesați de VIAȚA și de OPERA
lui

MIHAI EMINESCU,

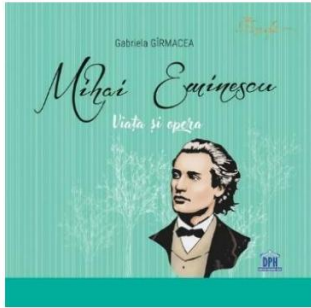
I.L.CARAGIALE,

CIPRIAN PORUMBESCU.

Scrise într-o manieră inedită și accesibilă cititorilor de orice vârstă, cărțile lansate (și) în sala noastră de festivități au fost nu o doar invitație la lectură, ci și la un dialog foarte viu (părea interminabil!) între elevii participanți și autoare.

Despre Eminescu, azi

Pagina 58 din cea mai proaspătă carte a Gabrielei

Gîrmacea cuprinde 17 titluri ale unor studii de referință dedicate lui Mihai Eminescu. Lista nu e doar un reper critic pentru “eminescofilii”. Ea lămurește și cel mai profan cititor că Eminescu a fost, de la începuturile ivirii lui în cultura noastră, în miezul vocilor critice importante din toate timpurile.

Să scrii acum o carte o carte despre VIAȚA ȘI OPERA lui Mihai Eminescu nu e doar un act de pietate, ci și de mare curaj. Mulți s-ar întreba (mărturisesc că m-a ispitit și pe mine ecoul unei atare interogații) ce se mai poate spune după Maiorescu, G. Călinescu, T. Vianu sau Z.D.Bușulenga.

Cartea Gabrielei Gîrmacea are însă alte rosturi. În primul rând, te îndrăgostești de ea de la prima privire. E un soi de bijuterie “altfel”, care te reține îndelung, ca în fața unei vitrine de Crăciun. Calitatea hârtiei, cromatica diversă și potrivită fiecărui capitol, fotografiile (unele, inedite) în sepia și buzunarul interior al copertei finale (volumașul de versuri!) duc acest produs editorial în zona senzorialului. Carevasăzică, cititorul acestei cărți este invitat într-o călătorie cu popasuri multe și surprinzătoare.

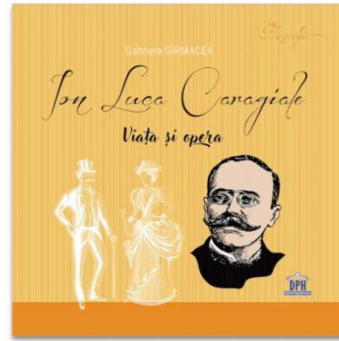
În ceea ce privește textul, Gabriela Gîrmacea optează pentru informații minimaliste, dar esențiale și de impact: câteva repere biografice privind nașterea poetului, locurile natale și părinții, școala de la Cernăuți (cu anecdote legate de gazdele viitorului poet, de șicanele băieților și de Aron Pumnul, firește), începuturile literare și întâlnirea definitivă cu teatrul, studenția din Viena și din Berlin, prietenia cu Slavici, iubirea pentru Veronica Micle etc. etc.

Paginile 34-35, un fel de ȘTIAȚI CĂ... eminescian, dezvăluie un Eminescu inedit: iubitor de cafea, de tutun, de mere, de pâine și de nuci, de regim auster (când lucra), de spectacole și de petreceri cu Barbu Lăutarul.

Textul multimodal din capitolul al IV-lea, în care autoarea prezintă aspecte ale societății românești din vremea lui Eminescu, e o lecție de cultură generală care n-ar trebui să lipsească din niciun român. După cum niciunui elev nu ar trebui să-i lipsească informații de bază despre lirica eminesciană. Om “de catedră”, Gabriela Gîrmacea alege forma cea mai adecvată pentru generațiile grăbite de acum. Sintetizează specii, teme și motive literare, aspecte ale prozodiei (rime, ritmuri), raportarea unor texte eminesciene la folclor sau la istorie.

Un Caragiale “altfel”

Ion Luca Caragiale. Viața și opera este al doilea

volum din seria biografiilor Gabrielei Gîrmacea, în care autoarea păstrează fundalul celui anterior (despre Mihai Eminescu): La Belle Epoque, un meta personaj comun ambelor

cărți.

Și Eminescu și Caragiale, trecuți prin gândirea și prin simțirea Gabrielei Gîrmacea, sunt pentru un public mult mai larg decât s-ar crede. Se adresează cititorului de orice vârstă, profesie și (cu îngăduința unor rezerve) nivel cultural. Se adresează căutătorului de informație rapidă și de impact, care și-a păstrat curiozitatea să afle, măcar între două secvențe de viață cotidiană, aspecte din viața - opera - vremurile bădiei Mihai și ale lui nenea Iancu.

Ca și în cazul volumului eminescian, Gabriela Gîrmacea îl scoate pe Caragiale din canonul didacticismului, optând pentru un demers similar: lipește omul de scriitor, scriitorul de opera lui, de freamătul epocii în care a trăit și de viața particulară; transmite mesaje diverse, comprimate într-o idee centrală, mereu alta, optând, și de data aceasta, pentru textul multimodal: inserează fotografii și documente inedite, desene policrome și deja mult așteptatul buzunar cu volumașul care propune lectura unor texte mai puțin cunoscute; apelează la surse memorialistice și raportează viața și opera scriitorului la alte arte (teatru, muzică).

În cazul lui Eminescu, veșnicul îndrăgostit de idealitate, care trăgea adesea cortina retragerii în sine, lumea în care a trăit rămâne foarte adesea în afara lui (mai puțin, firește, în satirele social-politice atât de cunoscute sau în publicistică). Pentru Caragiale însă La Belle Epoque este o scenă imensă. De aici își coboară în texte Miticii, moftangiii și moftangioaicele, triumfiurile conjugale, bârfe și conspirații mărunte. Din culisele ei recuperează, trecând prin forța uluitoare a observației, prin filtrul genialității lui și printr-un condei cerebral și șlefuit, aspecte atât de variate. Un fapt banal (bunăoară o plimbare cu birja sau cu trenul, obiceiul mutării la date fixe, o vizită obișnuită sau frecventarea localurilor publice, o paradă militară sau o discuție stereotipă pe teme politice, o sărbătoare populară sau favoritismele din lumea școlii) se transformă, în opera lui Caragiale, într-un pretext literar,

Capitolul destinat prozei, la fel de concentrat ca celelalte, este o trecere în revistă a celor mai știute titluri, urmate de câteva precizări cu substanța celor de pe coperta 4 a oricărei cărți.

Înainte bibliografiei din final, autoarea propune o altă surpriză - de data asta, pentru cititorii melomani: 13 titluri de melodii inspirate de versuri eminesciene.

“Ce se mai poate spune” despre Eminescu azi, la 133 de ani de când veghează, dintre lumi, la căpătâiul culturii noastre, rămâne deci o întrebare fără noimă (dacă se gândește în tandem cu un răspuns univoc). Cartea Gabrielei Gîrmacea confirmă (a câta oară?) inepuizabilul eminescian. Mai mult, vine în sprijinul cititorului fără timpul sau răbdarea să citească volume de critică ori de istorie literară, căruia îi plac muzica și culorile, surprizele editoriale de la DIDACTICAPUBLISHING HOUSE, vibrația unui vers de revelație, poveștile autentice de dragoste (v. cele două scrisori de la p. 26-27!), biografiile ori efervescența culturală de secol XIX. Adică în sprijinul celui care se știe din matca etnică a lui Eminescu.

prof. Elena Ruxandra Petre

Cele două recenzii au fost publicate și pe Agenția de Carte din 21 iunie 2022; 6 martie 2023

într-un prilej de a stârni hazul, prin identificarea ridicolului la orice nivel: limbaj, comportament, vestimentație, relații interumane artificiale, situații anapoda.

Cu atare aspecte de viață cotidiană mulți cititori vor fi fost familiarizați deja, prin schițele și prin comediile studiate în școală ori prin ecranizările televizate de-a lungul timpului. Câți știu însă despre relația lui Caragiale cu părinții, cu prietenii și cu propriii copii, despre iubirile lui, despre fobiile sau despre uluitul său talent actoricesc, despre activitatea publicistică, despre pasiunea pentru muzică, despre șotiile din copilărie, despre plăcerea de a colinda piețele, ca să cunoască zarzavagii și vorbele lor împiedicate într-o sintaxă precară și hilară ori despre încercările eșuate de a face bani din... berării?

Iată câte surprize biografice aduce autoarea în această carte senzorială și excepțională grafic! Punând în fața atâtor oglinzi paralele un nume important, din vârful culturii noastre, Gabriela Gîrmacea, ne propune deci un Caragiale “altfel”.

OLIMPICI. SPORTIVI. ARTIȘTI

OLIMPIADA DE EDUCAȚIE TEHNOLOGICĂ ȘI APLICAȚII PRACTICE

Coordonator, prof. VIORICA OANCEA

Premiul I /municipiu (calificați la etapa națională):

Mihai Pavel (VC), Ștefan Daria (VIC), Stan Adriana (VIII A)

Premiul al II-lea / municipiu: Munteanu David (VIII A)

Premiul al III-lea / municipiu: Tichie Gabriela (VIIB)

Mențiune / municipiu: Anghel Gabriel (VIID)

Concursul Național de Biologie GEORGE EMIL PALADE / municipiu

Nr. crt.	Numele elevului	Clasa	Premiul	Profesor
1	Capră Maria (calificată la faza națională - 24 mai, Cluj)	VIB	II	VALERIA CIULACU
2	Zamfir Anastasia Violeta	VB	III	VALERIA CIULACU
3	Dan Rareș Cristian	VIC	III	
4	Rădulescu Șerban	VIA	III	
5	Munteanu Rayssa Amalia Ioana	VIA	III	
6	Doldur Roxana	VIII A	III	ANCA JEESCU
7	Munteanu David Mihai	VIII A	III	
8	Sorescu Maria Denisa	VIII A	III	
9	Stan Adriana Ecaterina Elena	VIII A	III	
10	Oancea Andreea Cleopatra	VA	Mențiune	VALERIA CIULACU
11	Fekete Andrei Ștefan	VB	Mențiune	
12	Epureanu Maria Sofia	VIC	Mențiune	
13	Ștefan Daria Alexandra	VIC	Mențiune	
14	Mustăreață Adina	VIB	Mențiune	

Concursul Național de Protecția Mediului ȘI GESTUL TĂU CONTEAZĂ!

Coordonator, prof. VALERIA CIULACU

Premiul al II-lea / etapa națională

Ștefan Daria (VIA)

Feraru Anelisse (VIA)

OLAV (Olimpiada de Lectură ca Abilitate de Viață)

Mențiune: Grigore Cătălina (XIID) - Coordnator, prof. RUXANDRA RADU

Olimpiada de Religie Ortodoxă

Premiul al III-lea / municipiu: Brătfăleanu Una Maria (XD) - Coordnator, prof. CAMELIA ENACHE

Mica Olimpiadă de Geografie – TERRA – Coordnator, prof. MARIN PIETRIȘI

Premiul I / municipiu: Mihai Pavel (VC), calificat la etapa națională

OLIMPIADA NAȚIONALĂ A SPORTULUI ȘCOLAR – FOTBAL

liceu – FETE (XI-XII), 2023-2024

Prof. DIANA OLTEANU

Locul I / sector

Locul al III-lea / municipiu

PROIECT – **RAHOVA FOTBAL și FEMINITATE** (FETE, CLASELE V-VII)

Decembrie 2023 – Prof. DIANA OLTEANU

PROIECTUL **NĂSCUT PENTRU SPORT**, în colaborare cu Primăria Sector V,
la care au participat
OTILIA BĂDESCU – campioană europeană la tenis de masă
și
canoistul PETRE CONDRAȚ - campion mondial

PROIECTUL EDUCAȚIONAL UNIȚI PRIN BASCHET adresat elevilor cu CES

VOCAȚIA TA,

în colaborare cu Centrul de Proiecte Educaționale și Sportive, București – **PROEDUS** (50 de elevi)

OLIMPIADA NAȚIONALĂ A SPORTULUI ȘCOLAR ȘAH

ILIE MATILDA GABRIELA: locul I / municipiu
(participare la faza națională)

OLIMPIADA NAȚIONALĂ A SPORTULUI ȘCOLAR FOTBAL FETE și BĂIEȚI

locul I / SECTOR și locul V / municipiu
(clasele IX-X)

LIGA LICEELOR (calificare pentru turneul final), 2025

OLIMPIADA NAȚIONALĂ A SPORTULUI ȘCOLAR – VOLEI

LOCUL al III-lea / SECTOR V

Prof. CALOTĂ BEATRICE

ECHIPA DE BASCHET a liceului, la
PROEDUS

(LOCUL al IV-lea)

și la

**OLIMPIADA NAȚIONALĂ A
SPORTULUI ȘCOLAR**

(LOCUL al III-lea)

DESPRE TEATRU, FIREȘTE...

(Antoaneta)

prof. Dora Lazăr

Coordonatorul TRUPEI DE TEATRU DOR FĂRĂ SAȚIU

M-am gândit adesea, mai ales când văd un spectacol prost, la ce aş crede dacă aş fi venit pentru prima oară la teatru. Dacă aş fi un puști căruia i-a fost recomandat mersul la teatru (la câțiva ani buni după "Țândărică" sau "Creangă"). Nu de pudibonderie e vorba, dar, dacă aş vrea să ascult limba română argotică, stricată, înjosită, nu e nevoie să o aud de pe scenă, e de ajuns să deschid fereastra, sau să merg pe stradă, sau la televizor. "Am obosit de oboseală", scria Radu Petrescu, în Jurnal. Mă obosesc grozav, în viață și de pe scenă "ca și", folosit rău, "vroiam" și mai mult ca perfectul la a II-a singular "mersesei", în locul corectului "merseseși"...

Bineînțeles că montările clasice ar avea un public extrem de puțin. Dar Cehov și Shakespeare parcă ar trebui să rămână ei înșiși - nu să nu-i mai recunoști dacă se întâmplă (tot mai rar, din nefericire) să-i fi citit. Mai e ceva care frizează ipocrizia, dacă nu și ridicolul - am văzut cronicari care erau îngreșoșați de spectacol, abia dacă aplaudau jocul actoricesc la final, dar care în cronică îl laudau excesiv. Așa că, printre aceste bezne, când dai de un spectacol-lumină, îți amintești de ce mergi seara la această oglindire a vieții, care e teatrul (oglindire și nu fotografiere).

Când să o fi văzut prima oară pe **Antoaneta Cojocar**? Cred că în oscar și tanti roz, la Bulandra. Au urmat cele două spectacole de la Teatrelli, OXYGEN și SĂ VORBESC CU TINE, MAZURCA, de la Dramaturgilor. Am încă vii scene din PESCĂRUȘUL - experimental de la Bulandra. Cel mai pregnant lucru este că și-a păstrat niște trăsături vitale pentru un om de teatru (actor, regizor): candoarea, fragilitatea - și cred că nu există putere mai mare decât a fragilității - rostirea bună, la propriu și la figurat, a limbii române, un amestec al simplității și al rafinamentului mijloacelor artistice și, poate marca proprie, fluiditatea... Astea toate le-am simțit și gândit la ultimul ei spectacol, OFELIA. AFTERLIFE, cu un text al lui Dan Coman (alături de Marin Mălaicu-Hondrari, poate, cel mai talentat prozator și poet, concomitent). Recomand acest spectacol ca pe un dar, căci pleci de la el modificat, cu apă vie în suflet (căci tot despre fluiditate e vorba). E și un fel de repunere în lumină, de recompensare a unui personaj umbrat adesea de

Hamlet.

Așadar, dragă **Ofelia - Antoaneta**, vă mulțumesc pentru că, dacă aş fi fost adolescent, aş fi găsit apă vie și limpede în acest spectacol și m-aș fi îndrăgostit de teatru...

Călătoria Zmeilor

prof. Irina Cangeopol

În aprilie și mai 2024, liceul nostru a găzduit un program educativ mai puțin obișnuit, de educație prin literatură și ceramică, dedicat, în primul rând, elevilor de liceu.

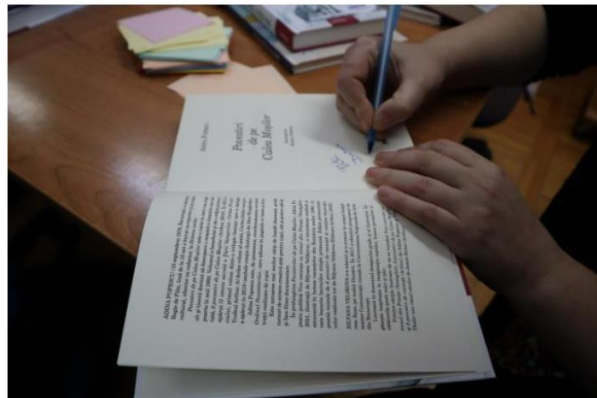
Elevi de-a IX-a și de-a X-a, dar și de gimnaziu au participat la cele nouă întâlniri creative din biblioteca școlii. Mai întâi au venit, pe rând, scriitorii **T.O. Bobe** și **Adina Popescu**, apoi tânărul poet, de numai 21 de ani, **Gabriel Cărtărescu**.

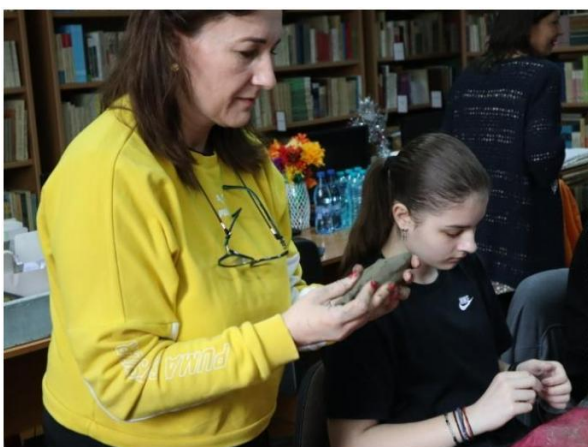
Copiii au susținut discuții interesante pornite din lecturile lor, precum și ocazia să afle lucruri mai puțin cunoscute despre biografia invitaților.

Au primit cărți și autografe.

Partea practică a călătoriei a fost condusă impecabil de cele trei artiste ceramiste invitate: **Bianca Boeriu**, **Georgiana Cozma** și **Romana Mateiaș**, care au adus lut și instrumente pentru modelaj, încurajând elevii să găsească formule tridimensionale pentru ideile ce le-au fost inspirate din cărți.

A urmat o expoziție cu vernisaj, în iunie, iar unele lucrări de ceramică se găsesc încă în expoziția permanentă din sala de festivități a liceului nostru.

Programul educativ **Călătoria Zmeilor**, derulat cu sprijinul deplin al doamnei bibliotecare Carmen Scoipan, ne-a fost propus de Asociația Pentru Creativitate, prin amabilitatea doamnei Alina Tudor.

Picturi murale realizate de elevi de gimnaziu, în săptămânile

ALTFEL și VERDE

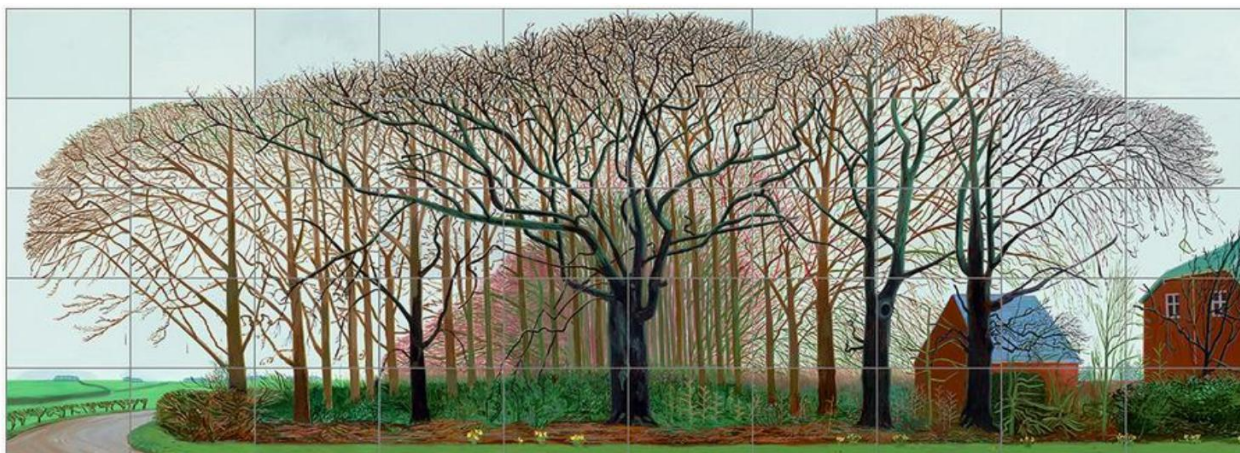
Prima noastră lucrare murală din SĂPTĂMÂNA ALTFEL (noiembrie 2024) am pictat-o în patru zile împreună cu cei mai curajoși artiști dintre elevii gimnaziului și cu profesori voluntari, la inițiativa doamnei Nadia Crețu, consilier școlar psiho-pedagogic. Este vorba despre o întreagă sală de clasă de la parterul școlii noastre.

Fiind o activitate nouă pentru elevii noștri, am ales un subiect acvatic, ușor de realizat după câteva schițe cu animale marine inspirate de planșe ale unor ilustratori britanici. Au participat copii din mai multe clase a VI-a, a VII-a și a VIII-a.

David Hockney, Big Trees near Warter (460 cm × 1220 cm)

În **SĂPTĂMÂNA VERDE**, am încercat o reproducere sau, mai bine zis, o replică după o lucrare celebră a artistului britanic David Hockney, expusă, cu titlu permanent, la National Gallery of British Art din Londra, sau Peinture en Plein Air pour l'age Post-Photographique.

După ce am urmărit cu copiii un scurt material video prin care artistul explică modul cum a ajuns să picteze o lucrare de atât de mari dimensiuni, am proiectat imaginea originală pe peretele de pe scara de acces a elevilor, spre etajul întâi, am copiat desenul cât am reușit de exact, am combinat culorile din cele rămase de la pictura anterioară și... iată ce a ieșit:

Elevii bolintineni cu MEDIA

în anul școlar trecut (2023-2024)

Capră Maria (VIB): Nota 10 nu este un lucru imposibil de obținut, dar știu că e nevoie de câteva trucuri. În primul rând, trebuie să fii organizată. Nu las temele pe ultima sută de metri și încerc să învăț un pic în fiecare zi, ca să nu mă stresez înainte de examene. În plus, nu mă dau bătută când nu înțeleg ceva. Cer ajutorul profesorilor sau colegilor și încerc să clarific orice nelămurire. Și, nu în ultimul rând, îmi păstrez atitudinea pozitivă - dacă fac o greșală, învăț din ea și încerc să fac mai bine data viitoare. Nu există un secret magic, dar cu răbdare, cu organizare și un strop de curiozitate, **media 10** poate deveni o realitate!

Carp Cezar Constantin (VIB): Pentru mine, cheia succesului pentru **media 10** a fost organizarea eficientă a timpului, atenția la ore și exercițiile suplimentare. Am realizat că este important să înțeleg lecțiile, nu doar să le memorez, și să pun întrebări când am nelămuriri. De asemenea, un echilibru între studiu și relaxare m-a ajutat să mă mențin motivat!

Alecu Amalia (VIB): Secretul notei 10 este să înveți constant și cu răbdare. Nu trebuie să înveți pe de rost, ci să înțelegi ceea ce studiezi. E important să fii organizat, să îți faci un plan și să nu renunți atunci când ceva pare greu. Dacă te implici și îți dorești cu adevărat să înveți, rezultatele vor apărea!

Mustăreață Adina (VIB): Rețeta succesului pentru un elev cu **media 10** este alcătuită din câteva ingrediente esențiale. În primul rând, pasiunea pentru învățătură este fundamentală. Apoi, disciplina și organizarea sunt niște chei care ajută să îți atingi obiectivele. Nu în ultimul rând, e important să ai încredere în tine și să le ceri ajutorul profesorilor când întâmpini dificultăți. Cu muncă și cu perseverență, orice elev poate fi de 10.

Munteanu David (VIII A): Am reușit să obțin **media 10** prin multă muncă, prin determinare, prin organizarea eficientă a timpului, astfel încât să am vreme și pentru recreere, pentru pasiunile mele, pentru divertisment. Secretul este deci împărțirea organizată a timpului, ca să poți învăța la timp, eficient, fără ca materia să ți se pară prea stufoasă sau prea dificilă.

Stan Adriana Ecaterina – Elena (VIII A): Pentru a lua nota maximă la fiecare disciplină, trebuie să depui eforturi considerabile, să te pregătești în fiecare zi și să respecti această rutină, să fii motivat. Materia trebuie sintetizată, ca să fie mai ușor de asimilat. Dar cel mai important este să crezi în tine, în ideea că vei reuși să treci cu bine peste toate.

Avram David (VIID): Pentru mine succesul școlar nu înseamnă ore întregi de studiu, ci de învățare inteligentă. Fiind jucător de fotbal la un club de top din România (FCSB) și component al echipei naționale, am un program strict și un timp limitat dedicat învățării, dar disciplina sportului mă ajută să fiu eficient. Mă concentrez pe esențial, învăț în mod activ și caut să înțeleg conceptele, nu doar să le memorez. Acest mod de învățare mă ajută să obțin note mari, fără să fie nevoie să sacrific totul în favoarea studiului. Am vrut să le demonstrez tuturor celor care consideră că fotbaliștii nu se țin de școală că nu este așa. Păstrând un echilibru între pasiune și școală, am putut să fac sport de performanță și să fiu un elev de **nota 10**. Deci... se poate ca succesul să vină pe toate planurile atunci când există motivație!

Penea Alexandra Maria – absolventă LDB în anul școlar trecut, zecistă în toți anii de gimnaziu: **Nota 10** reprezintă obiectivul oricărui elev care și-l dorește, însă nu este un rezultat întâmplător. Ca elevă care a reușit să obțină acest rezultat, nu aș putea spune că în spatele acestei reușite se ascunde vreun „secret”. Pe lângă înțelegerea materiei (nu doar memorarea!), e nevoie de planificare și de organizare. Întocmirea unui program este esențială pentru eficientizarea timpului de învățare, dar și pentru parcurgerea mai ușoară a materiei. De asemenea, consider că e necesară fixarea clară a unui scop, dar și respectarea programului, chiar dacă, la vârsta aceasta, poți fi ușor influențat de anturaj și distras din „drumul” tău. E important să ai încredere în tine și să nu te lași descurajat de micile greșeli. Chiar dacă **nota 10** pare că definește perfecțiunea, au fost adesea momente când mă simțeam suprasolicitată și aveam nevoie de o pauză sau când a trebuit să-mi sacrific timpul liber pentru a reuși să învăț. Uneori, simțeam că se pune presiune pe mine, iar, în astfel de momente, e important să-ți faci timp pentru odihnă. Totodată, să îți recunoști punctele slabe și să înveți să ceri ajutor. Nu am reușit să obțin această performanță de una singură și vreau să le mulțumesc părinților și profesorilor care m-au susținut. Trebuie să menționez și că notele nu definesc caracterul unei persoane. Deși obținerea unei note de 10 poate reflecta munca și dedicarea unui elev, adevărata valoare a acestuia este dovedită prin valori umane, precum și prin atitudinea acestuia față de învățare. Succesul nu înseamnă doar a obține nota maximă, ci a crește și a învăța încontinuu, atât în plan intelectual, cât și personal.

10 SCRISORI CĂTRE MINE, CEL / CEA DE ACUM 10 ANI

Acum, când ne-am împăcat...

Dragă EU,

Îți scriu cu multă dragoste. Dar și cu tristețe, pentru că mi-aș fi dorit să te fi știut mai bine dinainte.

Momentele grele de atunci te-au făcut ceea ce ești acum. Nici eu, cea din prezent, nu mă consider cineva, dar m-am obișnuit cu multe. Îmi amintesc însă nesiguranța ta, teama aceea de abandon... Ai crescut cu o durere adâncă în suflet. Dar nu ai fost niciodată singură. Eu am fost mereu acolo, am simțit, am prevăzut totul. Am învățat împreună că plânsul nu este o slăbiciune, că nu există motive să ne ascundem, că iubirea nu trebuie să doară. Mi-ar fi plăcut să știi de-atunci toate astea, când diminețile erau un chin, când pe obrajii tăi albi ca varul se deschideau niște cearcăne străvezii, peste care curgeau lacrimi fierbinți. Of, vidul acela blestemat când te priveai în oglindă! Te urai atunci. Te-am urât și eu, ani la rând. Ți-am urât ochii aceia goi care vărsau mereu lacrimi. Nici acum nu știu dacă le-am iertat.

Acum ne-am împăcat și te iubesc. Și, mai mult decât orice, îmi va fi dor de tine-mine.

Ciobanu Andreea Nicoleta (IXF)

25 martie 2025

Dragă Ines,

Te pregătești pentru școala primară. Încă nu știi ce oameni minunați vei întâlni, care te vor ajuta să treci peste momente dificile, încă nu îți cunoști prietenii care îți vor fi alături și care te vor susține în sportul ales de tine. Mi te amintesc în fața televizorului, uitându-te la campionatele de gimnastică. Visai să ajungi pe podium, să te admire publicul, să te aplaude... Ai reușit! Dar atunci nu aveai atâta curaj. Ușor-ușor, însă, ai căpătat încredere. Antrenoarele de gimnastică te-au înscris la o probă și ai ajuns, la doar 7 ani, să te antrenezi la UNEFS, să participi la competiții internaționale. Ce păcat că nu ai putut suporta presiunea prea mare, că ți-a pierit motivația, că nu te mai simțeai fericită! Cu toate astea, sportul te-a ajutat enorm: ai devenit cea mai bună versiune a ta.

Cu drag, Ines cea mare

Dinescu Ines Maria (IXF)

Dragă EU din trecut,

Nu știu ce vei înțelege din scrisoarea asta. Mă tem că ești prea mică...

M-am gândit, inițial, să îți dau niște sfaturi sociale, ca să nu te mai lași păcălită de cei care pretind că îți sunt prieteni. Dar cred că acele experiențe te vor face să devin EU, cea de azi. Am însă un sfat mai bun: despre bunica, cea din București, care stă aproape de casa ta și care are mereu grijă de tine, îți face poftele, te lasă la joacă, e mereu de partea ta când te cerți cu părinții. Peste câțiva ani, va fi prea bătrână, iar tu nu vei mai avea nevoie de grija ei. Dar tot te va răsfăța, tot îți va asculta nemulțumirile. Aș vrea să schimb ceva: să nu mai fii îmbufnată când vei fi trimisă, curier, la bunica! Mai degrabă, apreciază orice moment petrecut cu ea! Pentru că...

Bunica a murit pe 12 februarie 2022. Și tare aș vrea să îmi spună, în dormitorul în care mi-am petrecut jumătate din copilărie, ce crede despre viața mea de acum.

Cu drag, TU din viitor

Pojoga Ioana Victoria (IXF)

În primăvara de acum

Dragă Sara,

Știu că e ciudat să citești o scrisoare a ta către tine, peste 10 ani, când EU sunt TU. Acum, ai 5 ani și nouă luni, iar eu, 15 și 9 luni. Interesele, preferințele ți s-au schimbat. Ai trecut de la desene animate cu Mickey Mouse la Uimitoarea lume a lui Grumball sau la Drama totală. De la jocurile pentru gătit la cele online. Teo îți e încă prietenă. Dar vei avea și alții: Remus, Ioana, Ionuț, David, Shudy, Andreea... Vei dezvolta pasiunea pentru desenat, vei colecționa figurine și plușuri. Te las pe tine să descoperi și alte pasiuni. Pe cele muzicale, de pildă. Ce nu s-a schimbat deloc sunt iubirea față de familie și de prieteni, vizitele la buni, timiditatea.

Îți dau niște sfaturi: Să nu îți fie frică de școală!, Nu investi toți banii în jocuri!, Fii tu însăși!, Nu te descuraja din orice!, Urmează-ți visurile (uite că neîncrederea a făcut să nu ajungi la un liceu de arte!).

P.S. Vei avea, în decembrie, o soră. Ai grijă de ea și de icoana din dormitor!

Cu drag, EU-TU

Dondoți Sara Maria (IXF)

Draga mea EU de acum 10 ani,

Scrisoarea asta este un prilej de a rememora niște lucruri petrecute în anii care ne despart.

Trebuie să știi că vei trece prin momente dificile, dar și că nu ești singura persoană căreia i se întâmplă așa ceva. Ceea ce contează este că le vei putea depăși, având persoane potrivite alături. Ești, poate, prea mică să înțelegi că e bine să trăiești și ceva rău, căci doar așa vei deveni mai puternică. În plus, momentele alea dificile, pe care le știm amândouă, nu sunt așa de grele. Vei vedea, în timp, că am dreptate.

Totul se întâmplă cu un motiv. La bună revedere deci!

Eu, de 16 ani

Tănase Isabela Alexandra (IXF)

Draga mea EU,

Știu că ai multe întrebări, temeri, visuri care ți se par îndepărtate.

Îți scriu din viitor ca să te avertizez că tot ce trăiești acum e important - reușite sau eșecuri. Vei învăța din greșeli mai mult decât crezi. Iar amintirile pe care le construiești acum vor rămâne mereu în tine. Știu că te simți nesigură, că te îndoiești de alegerile tale, că ții prea mult cont de părerea celor din jur. Vei învăța curând să ai încredere în tine. Nu te teme de începuturi, chiar dacă ți se par dificile!

Îndrăznește deci să îți asumi riscuri și să visezi! Nu te poți rățăci.

Cu drag, EU, de peste 10 ani

Capotă Bianca Cristiana (IXF)

Dragă David,

Te felicit pentru toate reușitele tale. Ai evoluat frumos – fizic și emoțional. Ești un tânăr inteligent, chipeș, cald și dulce, cu încredere în viitor. Nu știu dacă înțelegi acum mesajul ăsta. Vei vedea însă că te vei bucura, când vei mai crește. Căci prezentul meu, adică viitorul tău, este aproape cum ți-l dorești: cu mulți prieteni adevărați, cu reușite, cu senzația că ești în locul potrivit.

Felicitările mele, David (EU, adică TU)!

Popa David Marian (IXF)

Dragă Eva,

Azi e ziua bunicii tale. Prețuiește-o, într-o zi nu va mai fi și vei vrea atunci să dai timpul înapoi pentru, măcar, o zi ca asta.

Acum ești la grădiniță, la toamnă, începi clasa pregătitoare, iar bunica te va aștepta cu masa pregătită, te va ajuta la teme, te va învăța să gătești, să calci, să ai grijă de tine. Peste câțiva ani, vei merge, cu toată familia, la mare. Va fi cea mai frumoasă săptămână din viața ta. Bunica va fi acolo.

Acum însă mergi în sufragerie și spune-i LA MULȚI ANI și că o iubești!

Grigore Eva Mihaela (IXF)

Draga mea EU de cândva,

Culorile toamnei vor avea altă nuanță. Vei învăța să iubești, să prețuiești amintirile, comori ale vieții, să înțelegi că oamenii vin și pleacă, iar despărțirile sunt dureroase. În nopțile de vară, gândurile te vor duce la momente calde din viața ta, care, acum, îți par nesemnificative. Toamna, cu frunzele ei îngălbenite, te va lămuri că totul e trecător. Mă gândesc la mine, cea din trecut. Îmi dau seama că nu știam multe. Eram naivă și prea grăbită să-mi trăiesc copilăria, curioasă, totuși, să știu cum îmi va fi viitorul.

Sunt mândră de mine. Am muncit mult pentru examenul care m-a adus la liceu, mi-am făcut prieteni, am învățat multe, nu doar din cărți, ci și din viață... m-am schimbat deci.

Cu drag, A.

Mocanu Alessia Maria (IXF)

Dragă EU,

Ești o persoană diferită acum. Te-ai adaptat vremurilor. Nu ai uitat, dar ai iertat.

Arta asta a iertării nu e simplă. Te-ai trezit în multe dimineți spunându-ți: azi îmi voi cere iertare, chiar dacă nu am greșit. Te sfătuiesc să nu judeci oamenii care te vor tachina sau care te vor ignora. Mergi mai departe! Eu nu pot fi acolo pentru tine, nici mami sau tati, căci lecțiile se învață de unul singur. Prin urmare, trebuie să știi că schimbări se vor produce în tine, sunt inevitabile. Vei face greșeli care te vor durea, dar te vor și ajuta.

Pregătește-te deci pentru viitor, pentru cea care am devenit împreună!

Cu drag, Alexandra

Surcel Alexandra Ștefania (IXF)

10+10 SCRISORI CĂTRE MINE, CEL / CEA DE PESTE 10 ANI

februarie, 2024

Dragă EU din viitor,

Am aproape 14 ani, multe realizări și multe dorințe. De 7 ani practic gimnastică ritmică. Am câștigat multe competiții, dar mi-aș dori să merg la mai multe internaționale. Și să continui gimnastica, pe cât posibil.

Am însă și o slăbiciune, de care vreau să scap: iau lucrurile prea personal. Altminteri, sunt foarte ambițioasă și motivată, pentru că mă bucură ceea ce fac. Mi-ar plăcea să devin antrenore, să călătoresc mult, în țări uitate de lume, cu o prietenă sau cu sora mea, să am mai mulți prieteni cu care să fac ce-mi trece prin minte. Sper ca la întâlnirea noastră de peste 10 ani să vin cu aceste dorințe împlinite.

Cu drag, Eu din trecut
Pestrea Anastasia (VIIIIC)

2024, București

Dragă EU,

Sper din tot sufletul că ești bine și că îți merge cum îmi doresc eu acum, că ai devenit psiholog și că facultatea este o experiență frumoasă.

În momentul ăsta, nu sunt 100% bine, școala mă stresează extrem de mult, am foarte multe teme și așteptări. Unii profesori sunt prea exigenți, nemulțumiți de noi. E greu, dar sunt clasa a VIII-a, ultima de aici, de la "Bolintineanu". Mi-e frică de liceu. Nu vreau să-mi pierd prietenii de acum, nu știu dacă îmi pot face alții.

Relația cu părinții e bună, tot mai bună, la fel și cea cu Teo, despre care am uitat să scriu.

Știi că iubesc muzica și încă sper că voi putea cânta.

Sper că ești bine în viitorul meu,

Cu iubire, Tu de la 14 ani
Ungureanu Sofia (VIIIIC)

La școală, 2024

Dragă Matheas,

Sunt Tu, de acum 10 ani, cel din clasa a VIII-a. Mă aflu la școală, iar doamna dirigintă ne-a cerut să scriem o scrisoare către noi, cei de peste 10 ani. Nu știu ce faci TU acum... Eu nu am nicio nemulțumire, cu excepția unor note la câteva materii. Ești fericit? Ai un job bun, bani?

M-aș bucura să îmi scrii și tu, dacă s-a inventat deja mașina de călătorit în orice timp.

Cu drag, M.
Croitoru Matheas (VIIIIC)

Dragă Denisa,

Ai 24 de ani. Ești bine? Ți-ai găsit fericirea pe care o căutai acum 10 ani? Ți-ai păstrat pasiunile? Ai terminat facultatea la care visai din clasa a II-a? Ai ajuns la locul de muncă râvnit? Mă refer la salonul de îngrijire personală...

Sper doar să fii împlinită, cu chef de viață, sufletul petrecerilor, așa cum erai la 13-14 ani, cu familia la care ai visat mereu.

Cu dragoste, Denisa
Lalău Denisa (VIIIIC)

Dragă MINE de peste 10 ani,

Îmi doresc să te știu un om stabil și modest, într-o casă proiectată de mine, cu o alta, în mediul rural, unde să îți petreci timpul liber. Mi-ar plăcea să ai doi copii, de preferat, gemeni, două mașini (una sport, la care tot visezi), să lucrezi la Ministerul Afacerilor Interne (polițist), ca să te ocupi de siguranța țării.

Sigur voi mai avea dorințe până ce ajung la vârsta din viitor. Deocamdată, mă voi strădui să creez posibilitatea de a le îndeplini pe cele de acum.

Cu drag, DD
Dănilă David Gabriel (IXF)

Dragă Eu,

Știu că încep direct: îți mai plac Actora și Shawn Mendes?

Cum ești, ai devenit persoana curajoasă, încrezătoare și calmă? Ți-ai urmat visul de a învăța CRIMINALISTICĂ? Mai ai părul nostru lung și castaniu și aceleași prietene (Aly, Noe, Mara)? Milo și Kitty mai sunt? Ce face Nico? Bunica? Mamaie?

Mă aștept ca, peste 10 ani, să te găsesc schimbată, dar sper că ții încă la copilăria ta, că îți va fi dor de ea, de tot ce ți se întâmplă acum, când ești prea timidă.

Te rog să nu ștergi pozele cu Adora!

Cu dragoste, Tony din 2024
Popescu Antonya (VIIIIC)

În clasă, februarie 2024

Dragă Șerban,

Sunt tot Șerban, cel din trecut. Îți scriu, pentru că vreau să știu cum voi fi în viitor și să te înștiințez că vreau să îmi schimb comportamentul și să mă reapuc de înot. Ce job o să am? Sigur o să fie bun, pentru că, în vacanța de vară din 2025, mă voi muta în Craiova, la liceul militar.

Aș vrea ca părinții mei să mă înțeleagă mai bine, să își dea seama că viața mea nu depinde numai de învățat. Aș mai vrea să ajung un gamer renumit, pentru că pot face niște bani, iar joaca pe calculator este un hobby, și pot ieși zilnic cu prietenul meu, Dragoș, la o shaorma.

Cu drag, Șerban de 13 ani
Haită Șerban (VIIIIC)

Dragă eu din viitor,

Sper că vei citi scrisoarea asta peste 10 ani. Cum va fi lumea atunci? Cu aparate de teleportare? Mă întreb dacă voi deveni ce îmi doresc – medic veterinar sau procuror. Îmi plac mult animalele, am câțel, pisică și papagal. Sper că și în varianta mea din viitor voi fi la fel de iubitoare.

Scriu rândurile astea la școală. Sunt la ora de dirigenție, foarte confortabilă. Celelalte ore sunt însă destul de stresante. Dar mă descurc destul de bine. Ieri, de exemplu, am luat doi de 10 la engleză. Am niște prietene grozave – Sofi, Tony, Dani, și tare îmi doresc să păstrez legătura cu ele. Revenind la școală... materia mea preferată e... pauza. Ca să fiu serioasă, îți mărturisesc că una dintre materiile preferate e româna. Îmi mai plac și Geografia, chimia, biologia. Ție ce îți place acum? Ești la fel de încăpățânată? Părinții cum sunt? Mamaie? Îți mai spune “Vai de capul tău”?

Mi-ar plăcea ca, atunci când citești scrisoarea asta, să mai scrii una pentru când vom avea 33 de ani.

Cu dragoste, din trecut, tot EU

Nicolescu Sara (VIIIIC)

Dragă Vlad din viitor,

Sper că ești bine, că ai ajuns în poliție, că iubești fata pe care ți-o dorești de mic, că ai o casă mare și mașina visurilor tale.

Eu am acum câteva probleme peste care vreau să trec. Îmi trebuie mai multă voință, mai mult chef de viață și înțelepciunea de a învăța din greșeli. Te rog să ai grijă de părinți, de iubita ta și de oamenii la care ții cel mai mult. Închei scrisoarea - sunt la școală, spre deosebire de tine care, acum, probabil că mergi la serviciu. Spor la muncă deci!

P.S. Mai schimbăm și noi semnătura?

Un EU mai mic

Cainamisir Vlad (VIIIIC)

Dragă Gabi,

Cum îți e viața la 23 de ani? Mai ai aceleași pasiuni? Mai ții legătura cu cei care ți-au marcat viața acum 10 ani? Ai reușit să îți găsești liniștea? Ți-ai terminat studiile? Te-ai îmbogățit, așa cum visai cândva? Te-ai ținut de promisiunea de a-i face pe cei apropiați mândri de tine?

Sper că duci viața visată și că locuim împreună lângă plaja care ne-a vindecat de toate.

Cu drag, Gabi cea mică

Necula Gabriela (VIIIIC)

Dragă EU de la 24 de ani,

Nu știu unde lucrezi, ce faci acum, ce simți. Dar sper că ești într-un loc bun. Nu e prima dată când îmi trimit scrisori, pe care le voi deschide mai devreme de un deceniu...

Aș vrea să descriu starea în care mă aflu acum.

Mi-e greu să mă trezesc în fiecare dimineață la 5.50, să mă machiez, să mă îmbrac, să merg la școală, apoi să mă întorc acasă, să plâng, să mănânc, să mă uit la un film, să tot repet ciclul ăsta la infinit. E greu să mă consum pentru persoane care nu merită. Totul e greu. Ar fi și mai greu fără cineva care mă ajută să trec peste fiecare zi.

Când vei citi scrisoarea asta, vei spune: "Ce naivă erai atunci!" Sau "De ce te complicai pentru niște lucruri fără rost?" Vreau să știu dacă te mai gândești la oamenii care te-au făcut să suferi, dacă ești mândră de tine, cea din trecut și de cine ai devenit.

Cu drag, Giulia

Barnea Giulia (VIIIIC)

București, 27 februarie 2024

Dragă Eu din viitor,

Astăzi împlinesc 14 ani și mă gândesc că încă vreau să devin arhitect. Am devenit? Sunt la fel de timidă? Mi-am împlinit dorința de a călători în cât mai multe țări?

Îți mărturisesc că e foarte greu în clasa a VIII-a, că vreau să am tot timpul o relație bună cu părinții, cât mai mulți prieteni și forță să lupt pentru visurile mele.

Cu tot dragul, cea din trecut.

Negrilă Ryana (VIIIIC)

iarna lui 2025

Dragă Eu,

Am foarte multe să îți comunic și sper că mă înțelegi. Tu ai 24 de ani acum.

Deocamdată, sunt bine. Am prieteni care mă înțeleg și niște părinți minunați. Ce să mai cer? Câteva întrebări: Am luat permisul? Sunt fericită? Am realizat că sunt deja o persoană adultă, cu responsabilitatea de a avea grijă de cei din jur? Întrebările astea sunt nimicuri, nu?

Sper că nu te vei lăsa dusă de val, că nu vei face lucruri extreme și că mă vei înțelege că mi-e greu să trec peste stările dificile, că vreau să fiu un om mai bun și mai puternic, dar că am momente când nu pot face nimic... doar plâng. Numai așa mă pot calma.

Sper că iau masa, curând, cu prietena mea, Diana. Și că ne vom întâlni și peste 10 ani.

P.S. Nu te mai uita la filmulețe triste! Rimelul e scump!

Îmbrățișări peste timp de la Miruna

Istrate Miruna (VIIIIC)

Dragă Codruț,

Sper că ți-ai îndeplinit visul de a fi campion olimpic, de a fi terminat un liceu bun, de a fi devenit cunoscut în lumea sportului. Cam astea sunt ideile principale.

Acum trec la dorințe mai mici - o mașină, o casă... dar, în primul rând, la dorința să fii sănătos și fericit, să îți păstrezi prietenii de acum, să ai un job bun, care să te ajute financiar după ce nu vei mai putea îmbrăca costumul de scrimă.

Ne vedem în viitor!

Cu drag, C.

Panea Andrei Codruț (VIIIIC)

Dragă Andrei din viitor,

Am o grămadă de curiozități despre tine. Adică despre mine... Sper că ai rezolvat nemulțumirile legate de cum arăt, de bani...

Știu că voi arăta și voi fi diferit. Voi fi un om în toată firea, nu un copil de 14 ani, voi fi cineva care știe ce vrea de la viață, care a luat bacul, a urmat o facultate, a luat medalii la karate (dacă o să mai practic sportul ăsta), care a găsit o sursă de venit bună și va avea părinții și prietenii mereu aproape. Prin urmare, sper într-un viitor strălucit, în care să ajung după depășirea multor obstacole, după ce mă voi fi maturizat fizic și psihic, bucuros că am avut o copilărie frumoasă.

Pe curând!

Ghidarcea Andrei (VIIIIC)

În clasă, iarna

Dragă Eu,

Sper că ești fericită, împlinită, cu permisul mult visat și alături de cei dragi. Vreau să cred că acum ești la masă cu colegii noștri dragi - Bercan, Nistor, Cristi, Șerban, Kari, Natalia, Neacșu, Miru...

Să nu te pierzi, te rog și să nu uiți vorba profesoarei de azi: "Ești superbă!"

Și să nu te apuci de gătit, că iese rău...

Viața ta din viitor e frumoasă? Aștept un răspuns!

P.S. Nu uita excursiile cu domul Pietriși și că vei nașa lui Bercan!

Cu drag, TU de acum 10 ani

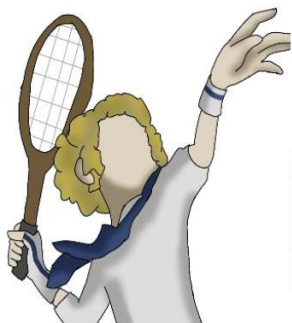
Sârghie Diana (VIIIIC)

Dragă EU,

Sper că ai o viață frumoasă, cu tot ce ți-ai dorit când erai de vârsta mea. Eu sunt în gimnaziu acum, mă pregătesc pentru examen. Mi-e frică de nota pe care o voi lua, sunt foarte stresat, mai ales că părinții mei vor o notă mare, pentru un liceu bun. Tu trebuie să știi deja ce s-a întâmplat. Poate îmi comunică și mie.

Cu drag, Rareș de acum 10 ani

Stătescu Rareș (VIIIIC)

Dragă EU,

Sunt tot TU, Dragoș din copilăria ta. În prezentul meu, totul e bine. Acum sunt la școală, la ora de dirigentie. Îți trimit această scrisoare, deoarece vreau să aflu cum este îmi va fi viitorul peste zece ani, dacă voi fi un jucător de tenis bun sau va trebui să renunț la acest vis.

Sper că îmi vei răspunde în curând.

Cu drag, Dragoș de 13 ani
Marinescu Dragoș (VIIIIC)

Dragă eu,

Scrisoarea asta mi se adresează, dar va ajunge la mine peste 10 ani. Te întreb însă de pe acum dacă ai reușit să îți îndeplinești visurile, câte animale ai, ce liceu ai urmat, la ce facultate ai ajuns. Sper că toată munca mea de acum ți-a fost de folos și că această scrisoare va ajunge mai repede la tine.

Cu drag, Cezar
Dumitrache Cezar (VIIIIC)

Dragă Matei,

Sper că ești bine, fericit. Și că toți anii ăștia de învățat, care ne despart, au dat roade. Sper și că sucul prea mult pe care îl beau nu mă va afecta, că mi-am luat permisul și mașina visurilor mele.

Îmi doresc ca cel din viitor să meargă la sală, să mănânce sănătos, să își păstreze prietenii din copilărie, să aibă o iubită frumoasă, deșteaptă, de încredere și iubitoare...

Despre toate astea numai tu îmi poți spune. Scrie-mi deci!

Cu drag, Matei din trecut
Nistor Matei (VIIIIC)

Dragă Adriana de 25 de ani,

Nu trece o zi fără să mă gândesc la versiunea mea majoră. Cum ești? Ai ajuns unde îți doreai? Adică ai urmat Facultatea de Drept sau de Științe Politice? Te-ai specializat în vreun domeniu? Ai deja casa ta și l-ai lăsat pe Vlad cu părinții? El ar trebui să aibă 20 de ani acum - poate că e student și încă pasionat de fotbal și de înot.

Eu am 15 ani acum și sunt plină de visuri, de speranțe. Îmi doresc să ajung un diplomat de succes, să călătoresc mult, așa că sper că nu ai ratat orice oportunitate de a explora lumea.

Nu uita că, orice ai fi făcut până acum, trebuie să fii mândră de tine și să îți urmezi visurile.

Cu drag, de acum 10 ani, Adriana
Gontaru Adriana Gabriela (IXF)

10 OBIECTIVE TURISTICE AUTOHTONE PE CARE LE-AI RECOMANDA UNUI STRĂIN, pentru că...

Anghelescu Beatrice (XIG): CASTELUL PELEȘ, MUZEUL DE ARTĂ DIN BUCUREȘTI, MUZEUL DE ISTORIE DIN BUCUREȘTI

MUZEUL de ARTĂ din BUCUREȘTI este o atracție turistică uimitoare a Bucureștiului. Plasat pe Calea Victoriei, este punct turistic important al Capitalei datorită promenadei deschise și manifestărilor culturale din timpul verii. Muzeul este alcătuit din trei secțiuni de diverse tipuri, iar vizitatorul poate alege, la un preț mic, ce vrea să vadă. Când am vizitat acest muzeu, mi-am dat seama de ce locul ăsta îți dă liniște și emoție.

Drăgoi Alexandra Gabriela (XIG): MUZEUL STATULUI din PARCUL HERĂSTRĂU, PIAȚA SFATULUI din BRAȘOV, MĂNĂSTIREA CURTEA de ARGES

Sunt de părere că orice persoană care vizitează țara noastră ar trebui să ajungă și la **MUZEUL STATULUI**. Este un loc liniștit, în natură, unde poți evada din viața cotidiană pentru câteva ore, în timp ce afli și câteva informații despre istoria României și a locuitorilor săi.

Nedelcu Roberta (XIG): CASTELUL BRAN, CASCADA BIGAR, SALINA TURDA

Din punctul meu de vedere, **SALINA TURDA** este unul din cele mai impresionante locuri din România, deoarece reușește să combine perfect istoria, folclorul, natura și modernitatea. Este mai mult decât o mină. Este o lume subterană unde găsim o roată panoramică de unde putem admira întreaga încăpere, unde putem face o plimbare cu barca, unde ne putem bucura de terenuri de sport, dar și de magazine cu specific românesc. **SALINA TURDA** nu reprezintă doar o atracție turistică, ci și un loc benefic pentru sănătate, aerul puternic sărat având efecte terapeutice, iar o simplă plimbare prin galerie poate fi o experiență relaxantă. Ceea ce mă fascinează cel mai mult este cum un spațiu folosit de secole pentru a extrage sarea a fost transformat într-un loc spectaculos care atrage turiști din întreaga lume.

Croitoru Mario (XIG): CETATEA SIGHIȘOARA, CASTELUL PELEȘ, SUCEVIȚA

În opinia mea, **CETATEA SIGHIȘOARA** este unul dintre cele mai frumoase obiective turistice din România. Cetatea este un obiectiv frumos atât în interior, cât și în exterior, reabilitate pentru turism. Altminteri, tot orașul Sighișoara este de vizitat.

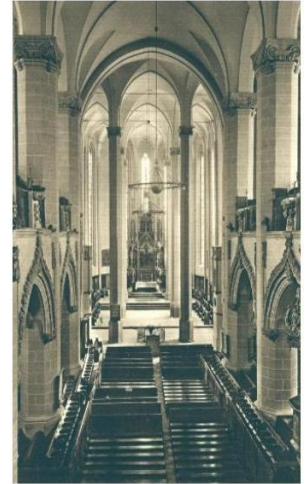
Berenghea Raisa (XIG): CLUJ, ARCUL DE TRIUMF DE LA BUCUREȘTI, TRANSFĂGĂRĂȘAN, MUNȚII CARAIMAN

CLUJ este un oraș foarte bine îngrijit, cu oameni respectuoși, cu o arhitectură similară celei din Capitală. Cred însă că e o variantă citadină mult mai frumoasă decât a

Bucureștiului. Iar sus, la **cetățuie**, după ce urci toate scările, seara, te bucuri de priveliștea orașului luminat.

Palace Adrian (XIG): TRANSFĂGĂRĂȘAN, BRAȘOV, CAZINOUL din CONSTANȚA

BRAȘOVUL este un oraș superb, mai ales în timpul iernii, când Târgul de Crăciun îți dă o stare de sărbătoare, iar peisajul din centru îți fură ochii. Are un relief minunat, cu tot felul de drumuri care te așteaptă să le explorezi tot. **Biserica Neagră** este una dintre cele mai reprezentative monumente de arhitectură gotică din România.

Răceală Miruna Alexandra (XIG): CASTELUL PELEȘ, CHEILE BICAZULUI, CETATEA SUCEVEI

Consider **CHEILE BICAZULUI** un loc minunat, deoarece poți vedea natura în splendoarea sa. Peisajul te lasă fără cuvinte, căci realizezi cât de mici sunt oamenii pe lângă acele chei. Este un obiectiv turistic perfect, dacă îți dorești să te relaxezi și să te reconectezi cu sinele tău.

Simion Alexandra Diana (XIG): CASTELUL PELEȘ, CETATEA SIGHIȘOARA, SALINA TURDA

CASTELUL PELEȘ ar trebui vizitat datorită arhitecturii sale spectaculoase. Este unul dintre cele mai frumoase și mai impresionante monumente din România. Îmbinarea dintre arhitectură, peisajul montan și povestea regalității românești îl face să fie un loc special. Consider că este o destinație obligatorie pentru cine vrea să descopere eleganța și rafinamentul epocii regale din România.

Popescu Antonia (XIG): TÂRGU JIU – COLOANA INFINITULUI, POARTA SĂRUTULUI, MASA TĂCERII

Târgu Jiu cuprinde multe obiective frumoase, care trebuie vizitate măcar o dată în viață. **COLOANA INFINITULUI** este un obiectiv impresionant realizat de Constantin Brâncuși.

Un alt obiectiv, care poate fi vizitat este **POARTA SĂRUTULUI**, care sugerează o experiență importantă pentru îndrăgostiți. Iar **MASA TĂCERII**, realizată tot de Constantin Brâncuși, ascunde o semnificație foarte profundă, o experiență prin care România a fost nevoită să treacă, în perioada războiului. Masa ilustrează ultima cina luată în familie, înainte ca bărbații să plece în război, neștiind dacă femeile le vor mai putea simți îmbrățișarea vreodată.

PRIMA ȘCOALA din ROMÂNIA este o atracție turistică ce oferă o perspectivă a istoriei academice și începuturile sistemului de învățare.

Acest obiectiv turistic oferă o multitudine de informații importante despre învățământul românesc.

10 ZILE FĂRĂ TEHNOLOGIE **(exercițiu de imaginație și de luat aminte)**

Gheorghe Robert Ștefan (XB): Zece zile fără tehnologie vor părea imposibile la început. Fără telefon, televizor sau laptop, primele zile vor fi dificile. M-aș simți pierdut, fără notificări și fără rețele sociale. Totuși, treptat, voi începe să apreciez liniștea. Voi petrece mai mult timp afară, citind și vorbind cu familia. Voi redescoperi plăcerea jocurilor în aer liber și a discuțiilor față în față. Și voi realiza, în final, că tehnologia ne ajută, dar, uneori, e bine să luăm o pauză.

Bădună Ianis-Andrei (XG):

Într-o lume în care tehnologia este omniprezentă, viața noastră de zi cu zi este puternic influențată de dispozitive inteligente, rețele sociale și internet. Dar ce s-ar întâmpla dacă, pentru zece zile, am renunța complet la acestea? Pare o provocare dificilă.

Telefonul este un instrument indispensabil pentru comunicare, pentru muncă și pentru divertisment. Primele zile pot fi marcate de anxietate și de teama de a rata informații noi. Cu timpul, însă, lucrurile se vor schimba. Diminețile vor deveni mai liniștite fără notificările care ne întrerup gândurile. Vom putea descoperi plăcerea de a petrece timp în aer liber sau de a ne redescoperi hobby-urile uitate. Conversațiile vor fi mai profunde, iar liniștea - reconfortantă. După cele zece zile, revenirea la tehnologie va fi inevitabilă, dar cu o nouă perspectivă. Poate că nu vom mai simți nevoia să verificăm telefonul la fiecare minut. Această experiență ne-ar putea convinge că echilibrul dintre lumea digitală și cea reală este esențial pentru bunăstarea noastră.

Stadler Andreea (XG):

Într-o lume în care telefonul sună neîncetat, ecranele luminează fiecare colț al casei, iar rețelele sociale ne captează atenția clipă de clipă, ideea de a petrece zece zile fără tehnologie părea o provocare imposibilă. Totuși, exact asta am făcut. Totul a început ca un experiment. Am închis telefonul, am scos televizorul din priză și am pus laptopul într-un sertar. Primele două zile au fost cele mai dificile. Mâna mi se ducea instinctiv spre buzunar, căutând un ecran pe care să-l verific. Simțeam că îmi lipsește ceva esențial, de parcă aș fi fost deconectată nu doar de la internet, ci de la întreaga lume. A treia zi a venit cu o liniște nouă. În loc să dau scroll, am ieșit la plimbare. Am observat cât de frumos e cerul diminețat și cum vântul joacă printre frunzele copacilor. Am redescoperit bucuria cititului și mi-am petrecut

serile scriind în jurnal. Prin ziua a șasea, am început să simt o pace interioară pe care o uitasem. În a opta zi, am petrecut timp de calitate cu familia: am optat pentru jocuri de societate, am gătit împreună și am râs mult. Fără ecrane între noi, ne-am reamintit cât de plăcut e să fim, pur și simplu, prezenți unii pentru alții.

Când s-au încheiat cele zece zile, deși am deschis telefonul cu multă curiozitate, am realizat că nu mi-a fost dor de el. Această experiență mi-a arătat cât de multă frumusețe se află în lumea reală, atunci când alegem să o privim cu ochii larg deschiși, nu printr-un ecran.

Bălașa Alberta-Gabriela (XG): Dacă aș sta zece zile fără tehnologie, la început m-aș simți ciudat, ca și cum aș fi pierdut ceva important. Dar, apoi, în liniștea aceea nouă, aș redescoperi lucruri pe care le-am lăsat în urmă. Poate aș ieși din casă și, fără să-mi dau seama, aș începe să mă joc De-a v-ați ascunselea, așa cum făceam când eram mică, alergând cu inima bătând tare, nu de la notificări, ci de la emoția jocului. Poate aș redescoperi atâtea jocuri, astfel încât nu ne-am mai aminti de aplicațiile care ne-au furat copilăria. Sau, poate, aș râde din nou fără un motiv anume, fără să mă gândesc dacă arăt bine în fața camerei și mi-aș aminti cum era să trăiesc fără să simt nevoia de a împărtăși fiecare moment cu lumea întreagă.

Doncu Cătălina (XG): În dimineața aceea, când m-am trezit, am descoperit că telefonul nu se mai aprindea. A rămas fără baterie? Nu. Lumea rămăsese fără tehnologie. Nici alte telefoane nu mergeau. Nici laptopul. Nici tableta. Nimic.

- O să fie bine, îmi spuse mama. Așa am trăit și noi. Și, uite, n-am pățit nimic.

Știam că avea dreptate. Îmi spusese de nenumărate ori povești din copilărie, de când social-media nu exista, și totuși nu mă puteam opri din a apăsa pe butonul de pornire al telefonului, sperând că va porni.

Prima zi părea să nu se mai termine. A doua a fost mai ușoară. Amintirea copilăriei, când, deși aveam acces la televizor, preferam să mă joc afară, era mai vie ca niciodată. Fericirea clipelor când nu dădeam scroll pe vreo rețea de socializare la fiecare 10 minute îmi revenise în clipa când, pentru prima oară în ani de zile, am luat un carnetel și am început să desenez plantele din curte, adăugând personaje fantastice și alcătuiind o scenă.

În a treia zi, m-am apucat din nou de citit, timpul meu nemaifiind ocupat de telefon și de social-media. Totul era simplu. Ciripitul păsărilor devenise muzică de fundal, în timp de stăteam pe bancă și citeam sau desenam.

Nici nu mi-am dat seama când au trecut zilele. Tehnologia revenise. Deși acum puteam să mă întorc la obiceiurile de dinaintea celor 10 zile, am ales să îmi continui hobby-urile uitate din cauza scroll-ului constant.

Gherghiceanu Ecaterina Antonia (XF):

Toată lumea ar fi șocată la început.

În ziua 1, mulți ar fi triști, poate disperați, alții ar găsi alte lucruri de făcut, cum ar fi desenatul, cititul sau plimbări prin parc.

Ziua 2: Toți tinerii ar fi mai creativi, ar face măcar un sport și ar petrece mai mult timp cu familia.

Zilele 3, 4 și 5: Haosul se așterne ușor, ușor, neștiind ce se întâmplă în restul lumii. Nesiguranța va crește, iar comunicarea cu prietenii va fi mai dificilă.

Ziua 6: Părinții vor deveni mai stricți în legătură cu ieșitul din casă, din cauza neputinței de a-și monitoriza copiii.

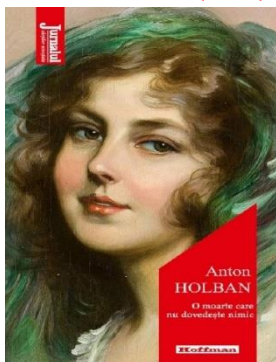
Zilele 7 și 8: Lumea s-ar întoarce la ziare.

Ziua 9: Se așteaptă normalitatea.

Ziua 10: Tehnologia apare din nou. Și...

CĂRȚI DE NOTA 10

Anton Daria (XIF): *O moarte care nu dovedește nimic*, romanul lui Anton Holban, este o radiografie a străfundurilor umane. Devierea convingerilor lui Sandu (protagonistul) supraaprecierea, viziunea dăunătoare asupra lumii, raportându-se numai la nevoia elementară de autocunoaștere influențează legătura cu Irina, colega lui din facultate. Cei doi percep iubirea diferit. În vreme ce Sandu, aninat într-o lume a lecturii, este reticent, Irinei îi este îndestul să îl asculte vorbind despre cărțile pe care le citește, dăruindu-i-se tot timpul. În ciuda părerii depreciative pe care tânărul și-o construiește despre Irina, continuă să o întâlnească. Are nevoie de ea, de admirația și de iubirea ei. Recomand *O moarte care nu dovedește nimic* celor pasionați de cunoașterea naturii umane. După ce am isprăvit cartea, am reflectat multă vreme asupra iubirii gratuite și asupra vanității masculine.

Joița Patricia Mihaela (XIF): *Misterul crimei fără cadavru* este un roman polițist de Agatha Christie, ultimul din seria cu Miss Marple, celebra detectivă amatoare, cu o minte ageră și cu un spirit de observație remarcabil. Protagonista este Gwenda, o tânără care se mută într-o casă veche din Anglia și începe să aibă viziuni inexplicabile despre o crimă care pare să fi avut loc acolo. Aceste amintiri, care nu par să aibă nicio legătură cu realitatea ei prezentă, o conduc pe Gwenda pe urmele unei crime nerezolvate din trecut, iar Miss Marple este chemată să descopere adevărul. Miss Marple joacă rolul unui detectiv subtil, oferind indicii și soluții prin intermediul observațiilor sale precise și al unei înțelepciuni dobândite din tot soiul de experiențe. Prezența ei duce, deși inconstantă, la deschiderea unui întreg lanț de evenimente care duc la soluționarea crimei. Agatha Christie reînvie atmosfera clasică de mister, combinând suspansul cu elementele de psihologie umană. *Misterul crimei fără cadavru* se centrează în jurul unui puzzle din trecut, care este dezvăluit pe măsură ce piesele se potrivesc în mod neașteptat. Una dintre trăsăturile deosebite ale romanului este că suspansul se construiește treptat, iar cititorul este introdus într-o lume a incertitudinii și a fragmentelor de amintiri. Ceea ce face *Misterul crimei fără cadavru* captivant nu este doar rezolvarea enigmei, ci și explorarea psihologică a personajelor. Tema amintirilor înșelătoare, a subconstientului care poate păstra secrete este o abordare interesantă și adâncește complexitatea narațiunii. Finalul este satisfăcător, iar soluția crimei, deși nu este ușor de ghicit, se simte completă și coerentă cu toate indiciile din carte. Am fost cu adevărat impresionată de maniera în care Agatha Christie reînvie stilul său clasic de a construi mistere. Fără a recurge la soluții complicate, autoarea construiește o poveste captivantă, cu personaje bine conturate și cu multe de răsturnări de situație.

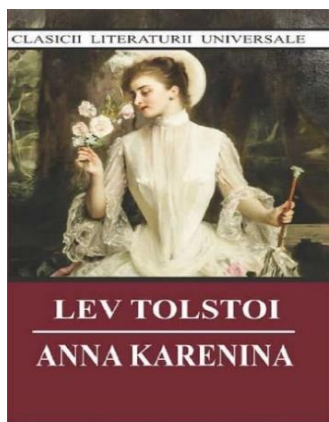
În concluzie, acest roman merită citit de oricine apreciază un mister classic. Fanii Agathe Christie nu vor fi dezamăgiți de acest roman.

Becheru Teodor Mihai (XIF): *Fericirea de a fi eu*, de Eva Mizrahi este o carte de dezvoltare personală care abordează subiectul autodescoveririi și al acceptării de sine. Eva Mizrahi explorează conceptul de fericire interioară și cum putem ajunge la o viață autentică, aliniată cu adevăratul nostru sine. Îmbină teoria cu exemple practice, oferind cititorilor instrumente valoroase pentru a înfrunta provocările zilnice și pentru a-și înțelege mai bine propriile nevoi și dorințe.

Impresiile mele despre această carte sunt pozitive. Stilul sincer și empatic al autoarei te face să te simți ca și cum ai vorbi cu un prieten apropiat, iar sfaturile oferite sunt clare și aplicabile în viața de zi cu zi. Ce mi-a plăcut cel mai mult a fost abordarea echilibrată, între introspecție și acțiune. Recomand această carte tuturor celor care doresc să își găsească pacea interioară și să învețe să trăiască autentic, fără teama de a fi judecați.

Fericirea de a fi eu este o lectură inspirantă și ușor de integrat în viața cotidiană, care ne încurajează să fim mai buni cu noi înșine.

Caragea Cosmin Andrei (XIF): *Anna Karenina* este o capodoperă a literaturii ruse și unul dintre cele mai

importante romane scrise de Lev Tolstoi. Povestea este plină de pasiune, de intrigă și de drame familiale, toate înfățișate într-un mod profund emoționant și realist. Personajele sunt complexe și fiecare are propriile lupte interioare și dileme morale. Anna Karenina, personajul principal, este o femeie frumoasă și carismatică, prinsă într-o relație interzisă care îi schimbă cursul vieții pentru totdeauna.

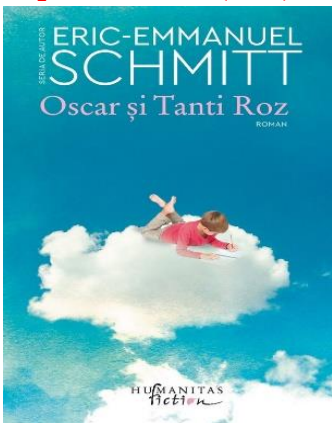
Tolstoi abordează, în acest roman, teme universale precum iubirea, familia, religia și moralitatea, într-un mod care te face să reflectezi asupra propriilor convingeri și alegeri. Stilul său narativ captivant și detaliat te atrage în lumea aristocratică a Rusiei țariste din secolul al XIX-lea.

Mesajul cel mai profund pe care mi l-a transmis cartea este importanța alegerilor, pentru că fiecare alegere are și o consecință. Așa că trebuie să privim lucrurile din mai multe perspective, înaintea unei decizii pe care o putem regreta ulterior.

Recomand acest roman tuturor celor care apreciază literatura clasică și sunt interesați de explorarea profundă a psihologiei umane și a societății într-un context istoric fascinant.

Anna Karenina nu este doar o carte, ci o experiență literară pe care nu o vei uita prea curând!

Popescu Diana (XIF): *Oscar și Tanti Roz*, de Éric-Emmanuel Schmitt, este un roman scurt, dar profund, care

transmite emoție, sensibilitate și înțelepciune prin povestea lui Oscar, un băiețel de 10 ani, care, suferind de o boală incurabilă, își petrece ultimele zile în spital. Simțind că nu mai are mult de trăit, găsește sprijin în Tanti Roz, o voluntară a spitalului, care devine prietena lui cea mai bună. Pentru a-l ajuta să accepte mai ușor realitatea, Tanti Roz îi propune un joc: fiecare zi rămasă din viața lui să fie trăită ca și cum ar însemna 10 ani. Astfel, în 12 zile, Oscar ajunge să „trăiască” o viață întreagă, de la copilărie până la bătrânețe.

Romanul este scris sub forma unor scrisori pe care Oscar i le trimite lui Dumnezeu. Aceste scrisori devin modul prin care el își exprimă trăirile, temerile și speranțele. Totodată, prin intermediul scrisorilor, băiatul ajunge să construiască o legătură cu Dumnezeu și să se împace cu ideea morții. Consider că această carte merită citită, fiindcă are un puternic impact emoțional și transmite lecții valoroase. Eu am citit-o

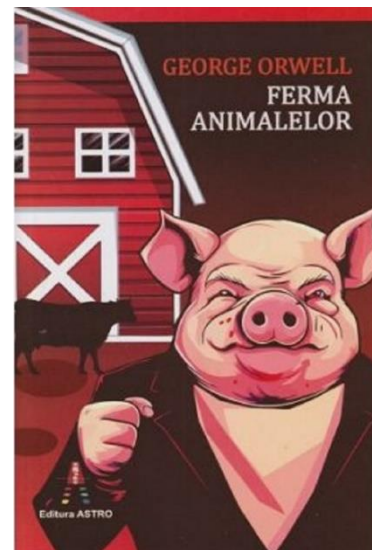
când aveam 7 ani și, de atunci, mi-a rămas în suflet.

O recomand, în special, adolescenților, fiindcă îi poate ajuta să-și schimbe perspectiva asupra vieții și să înțeleagă cât de prețioasă este fiecare zi.

Florea Ana-Maria (XIF): *Ferma animalelor* este o nuvelă distopică scrisă de George Orwell, o satiră politică la adresa regimurilor totalitare și abuzului de putere, folosind ca decor o fermă și personaje animale pentru a reflecta realitățile politice și sociale ale timpului său. În mod special, Orwell critică regimul stalinist din Uniunea Sovietică, dar mesajul cărții este universal și poate fi aplicat oricărei forme de dictatură.

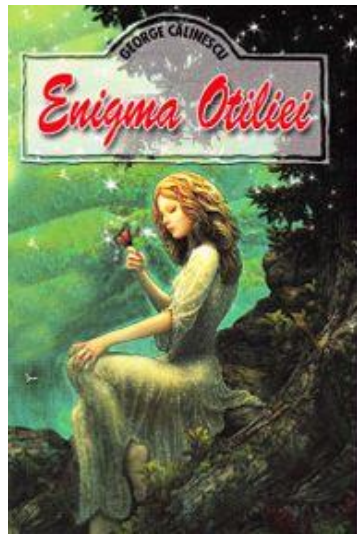
Animalismul este o oglindire alegorică a Uniunii Sovietice, mai ales între anii 1910 și 1940, dar și despre evoluția modului în care au acționat revoluționarii și guvernul din Rusia. Acest termen a fost inventat de mult respectatul porc Seniorul cel bătrân. Porcii Snowball, Napoleon și Squealer adaptează ideile Seniorului cel bătrân sub forma unei așa-zise filozofii, pe care o numesc *Animalism*. La scurtă vreme, Napoleon și Squealer încep să capete vicii umane (consumul de alcool, dormitul în pat, schimbul de mărfuri). Squealer primește sarcina de a modifica Cele Șapte Porunci pentru a legitima această umanizare, care reprezintă optimizarea teoriei comuniste de către guvernul sovietic pentru a face, mai degrabă, o reformare a capitalismului decât un substitut al acestuia.

Ferma animalelor este o lucrare profundă, cu un mesaj clar și accesibil, o lecție valoroasă despre natura umană și despre pericolele regimurilor autoritare. Chiar și la multe decenii după publicarea sa, mesajul ei este relevant. Datorită impactului său literar și politic, cartea merită, cu siguranță, nota 10.

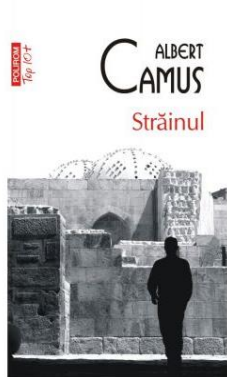
Marin Filofteia (XIF): Cartea *Enigma Otiliei*, scrisă de George Călinescu, mi s-a părut interesantă mai ales prin personajele sale, care sunt foarte bine conturate și, unele, pline de contraste. Deși la început pare un roman de dragoste, pe parcurs mi-am dat seama că e mult mai mult de atât. E o poveste despre familie, despre interese, despre bani și, mai ales, despre cât de complicată poate fi firea umană.

Otilia, unul dintre personajele principale, este destul de greu de înțeles. Pare copilăroasă, jucăușă, dar și foarte matură uneori. Nu e genul de fată „previzibilă”, ceea ce o face interesantă, dar și enervantă. Felix, celălalt personaj important, e un tânăr serios, care o iubește pe Otilia, dar nu prea știe cum să gestioneze sentimentele astea. Mi-a plăcut la el faptul că încearcă să-și păstreze calmul și rațiunea, chiar dacă trăiește multe evenimente confuze. Mi s-a părut interesantă relația dintre Felix și Otilia. Mi-a fost milă de Felix, pentru că o iubește sincer, dar nu prea știe cum să se apropie de ea. Otilia, în schimb, pare că se joacă, uneori, cu sentimentele lui. N-am știut nici până la final dacă ea l-a iubit cu adevărat sau doar l-a văzut ca pe un prieten bun. Poate că nici ea nu știa exact ce simte.

M-a captivat și atmosfera Bucureștiului de altădată - cu case vechi, boieri, moșteniri, conflicte de familie. Toate astea creează un decor care te duce într-o altă epocă. Și, deși acțiunea nu e plină de suspans, cartea are un ritm care te prinde, mai ales dacă îți place psihologia personajelor.

Aș recomanda *Enigma Otiliei* pentru că te face să înțelegi mai bine cum gândesc oamenii, cum se schimbă relațiile și cât de important este să fii sincer cu tine și cu cei din jur. Chiar dacă e scrisă mai demult, are teme care sunt valabile și azi (iubirea, familia, banii, adolescența, maturizarea...) Mi se pare o carte bună pentru că nu îți oferă răspunsuri clare, ci te face să te gândești, să îți pui întrebări despre alegerile personajelor și, poate, chiar despre ale tale.

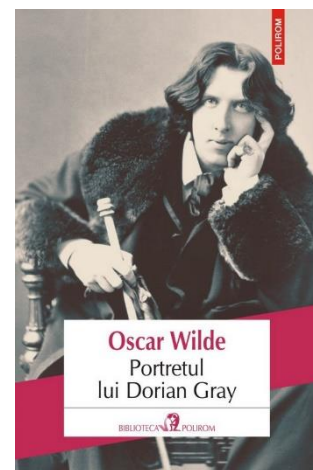
Năstase George (XIF): *Străinul*, de Albert Camus este o carte care m-a impresionat profund prin simplitatea stilului și prin complexitatea ideilor transmise. Meursault, personajul principal, pare indiferent față de tot ce se întâmplă în jurul lui, iar felul în care reacționează la moartea mamei sau la propria condamnare te pune pe gânduri. Camus explorează, în acest roman, absurdul vieții, idee care se simte în fiecare pagină. Chiar dacă Meursault pare rece, el este, de fapt, sincer până la capăt, trăind doar prezentul și refuzând să se conformeze așteptărilor societății. Pentru mine, *Străinul* este o carte de nota 10 pentru că te provoacă să-ți pui întrebări despre viață, despre moarte și despre libertate. Este un roman scurt, dar intens, care rămâne cu tine mult timp după ce îl citești.

Bonciu Andreea (XIF): *Portretul lui Dorian Gray* este o capodoperă clasică, scrisă de Oscar Wilde. Publicată în 1890, această lucrare se distinge printr-o poveste captivantă despre frumusețe și de corupție morală, fiind o analiză profundă a naturii umane.

Romanul îl urmărește pe Dorian Gray, un tânăr aristocrat de o frumusețe aparte, care devine subiectul unui portret realizat de artistul Basil Hallward. Dorian își exprimă dorința ca portretul să îmbătrânească în locul său, iar el să rămână tânăr și frumos pentru totdeauna. Pe măsură ce Dorian trăiește o viață depravată, portretul său se degradează și se distorsionează, reflectându-i decăderea morală, în timp ce el rămâne neschimbat.

Cartea invită la reflecții asupra pericolelor generate de dorința de a atinge idealuri de frumusețe și de tinerețe veșnice, dar și asupra responsabilității personale și a relației dintre artă și viață.

Portretul lui Dorian Gray este o lectură fascinantă pentru oricine este interesat de filosofie, de natura umană sau de conflictele dintre moralitate și dorințele individuale. Povestea rămâne relevantă și astăzi, fiind un punct de referință în literatura clasică.

ECO-BOLINTINENII RECICLEAZĂ CREATIV

Ștefan Daria și Feraru Anelisse (VIA)

Coordonator, prof. VALERIA CIULACU

Scriem aceste rânduri cu bucurie, pentru că am reușit să adăugăm palmaresului nostru de Eco-Bolintineni un premiu foarte important: Premiul al II-lea la Concursul Național de Protecția Mediului „Și gestul tău contează!”, la secțiunea Proiecte de mediu, organizat de Palatul Copiilor Botoșani, în perioada 30 mai - 2 iunie 2024, în Tabăra Agafton, județul Botoșani.

Scopul proiectului nostru, Eco-Bolintinenii reciclează creativ, este de a trage un semnal de alarmă asupra epuizării la maximum a resurselor naturale, din cauza folosirii lor excesive și ineficiente, și de a propune modalități noi de reutilizare creativă a deșeurilor, obiectelor inutile sau nedorite, prin care să le transformăm prin metode creative în ceva nou, interesant și, mai ales, folositor.

Reciclare înseamnă mai puține deșeuri aruncate la întâmplare. Iar mai puține deșeuri în mediul înconjurător înseamnă un consum redus, reducerea poluanților și, implicit, a poluării. Reutilizarea creativă este un proces nu doar benefic pentru mediul înconjurător, ci și unul care te ajută să îți folosești creativitatea pentru a produce noi obiecte și materiale. Chiar dacă reciclarea presupune mai multe acțiuni de amploare la nivel global, oricine poate avea o contribuție importantă în acest sens.

Proiectul aduce în prim-plan soluții privind creșterea gradului de conștientizare și de implicare al tuturor, de la vârste foarte fragede, în gestionarea eficientă a tuturor tipurilor de deșeuri. Totodată, identifică metode simple, dar sustenabile de reducere a consumului și risipei la scară largă.

Trebuie să ne călăuzim pașii zi de zi, după mottoul: “Trăiește VERDE, dar consumă ROȘU!”

Reciclarea este un proces eficient prin care nu doar că putem contribui activ la protejarea mediului înconjurător, ci avem cu toții și avantaje concrete. În primul rând, ne ajută să reducem consumul de resurse naturale. Reciclarea hârtiei și a lemnului poate salva pădurile; cea a sticlei reduce necesitatea utilizării de materii prime precum nisipul; cea a metalului ne permite să evităm extragerea de minereuri noi; cea a plasticului reduce cantitatea de combustibili fosili utilizați. Un alt beneficiu este o mai bună gestionare a încălzirii globale. Pe de-o parte, fabricile care produc obiectele pe care le folosim zi de zi eliberează dioxid de carbon. Metanul contribuie, de asemenea, la schimbările climatice. Atunci când reciclăm mai mult, nivelul acestor gaze scade. Vorbim, bineînțeles, și despre propria sănătate. Gazele emise de gropile de gunoi ne provoacă și probleme grave de sănătate. Dacă reciclăm mai mult, ne expunem la o cantitate mai mică de gaze toxice. Trebuie să conștientizăm că doar noi, oamenii, suntem principalii răspunzători de utilizarea la maximum a resurselor, căci acțiunile noastre au consecințe devastatoare asupra mediului.

Pe durata concursului, ne-am bucurat de oportunitatea de a participa la numeroase activități instructiv - educative care ne-au captat interesul, fiind pentru noi experiențe de neuitat:

- activitatea „Solutions for the future – mozaic baterii, colectare, reciclare”. Obiectiv global - Reciclarea!;

Activitatea Solutions for the future – mozaic baterii, colectare, reciclare

Activitatea **Solutions for the future** – mozaic baterii, colectare, reciclare
- atelierele de lucru “Protecția mediului de la teorie...la practică”;

Atelierul de lucru Protecția mediului de la teorie... la practică

Atelierul de lucru Protecția mediului de la teorie... la practică

- experimente demonstrative cu aplicabilitate în teren, excursie cu traseu tematic și vizitarea unor obiective de interes;
- activitatea „Să ocrotim natura cu dragoste și respect!”, care a cuprins parcurgerea unui traseu aplicativ cu mijloace de orientare în teren, recunoaștere de floră și de faună, noțiuni de ecologie, diferite jocuri tematice și probe sportive.

Activitatea Să ocrotim natura cu dragoste și cu respect!

Încheiem impresiile noastre despre acest concurs de anvergură, menit să promoveze educația ecologică a tinerei generații, nu înainte însă de a vă împărtăși ce mândre am fost la festivitatea de premiere, când am fost distinse cu Premiul al II-lea pentru gesturi deosebite.

Am demonstrat că suntem Eco-Bolintineni!

Trăim VERDE, dar consumăm ROȘU!

Concursul este cuprins în Calendarul Activităților Educative Naționale cu finanțate de către M.E. 2024, aprobat de Ministerul Educației Naționale, prin O.M.E. nr. Nr. 24954/ 01.02.2024, Anexa nr. 1, poziția 29.

ECO-BOLINTINENII LA CEAS ANIVERSAR

10 ANI DE ECO-ȘCOALĂ

Coordonatori, prof. VALERIA CIULACU și IRINA NICOLESCU

Iată-ne astăzi, la ceas aniversar, când sărbătorim 10 ani de ambiție și de perseverență, 10 ani de acțiuni de calitate, cu ecou în comunitate, 10 ani de rezultate vizibile în atitudinea și în comportamentul nostru! Așadar, 10 ani sub egida Programului Mondial Eco-Școala

CE ESTE PROGRAMUL MONDIAL ECO-ȘCOALA?

Eco-Școala este un program pentru managementul mediului și pentru certificarea școlilor care-l implementează, coordonat la nivel internațional de Fundația de Educație pentru Mediul Înconjurător, iar la nivel national, de Centrul Carpat-Danubian de Geoecologie.

Participarea instituției noastre la Programul Mondial Eco-Schools reprezintă oportunitatea realizării unor acțiuni instructiv-educative complexe, cu implicarea activă a elevilor, cadrelor didactice, a părinților și cu un ecou important în rândul comunității locale.

SCURT ISTORIC AL PROGRAMULUI ECO-ȘCOALA

Programul Eco-Școala a debutat pe mapamond ca program-pilot în anul 1994, pornind de la necesitatea implicării tinerilor în găsirea de soluții la provocările impuse de dezvoltarea durabilă la nivel local.

În 2023, au participat 50 000 de școli din lume, dintre care 20 000 dețin Certificat de Eco-Școală și STEAGUL VERDE. 20 milioane de copii și de adolescenți, alături de peste un milion și jumătate de cadre didactice dezvoltă acest program în lumea întreagă.

Liceul Teoretic “Dimitrie Bolintineanu” a debutat în Programul Mondial Eco-Școala în 2013, iar din anul școlar 2015 -2016, arborează cu mândrie Steagul Verde de Eco-Școală.

CRITERII INTERNAȚIONALE IMPUSE:

- Parcurgerea celor 7 pași.
- Toți elevii să fie implicați: activități și inițiativă.
- Implementarea a cel puțin o temă dintre cele propuse de coordonarea internațională.
- Legături pe internet cu alte școli, pe probleme de mediu.
- Activități desfășurate în colaborare cu alte unități școlare din comunitatea locală.
- Parteneriate viabile cu autoritățile locale.
- Implicare continuă pentru obținerea unor performanțe de mediu.

Pasul 1: Alegerea Comitetului Eco- Școala - motorul din spatele procesului Eco-Schools și primul pas în a deveni o Eco-Școală.

Pasul 2: Analiza de mediu

Lucrul începe cu o analiză sau cu o evaluare a impactului școlii asupra mediului. Rezultatele analizei de mediu au dus la parcurgerea celorlalți pași: stabilirea temelor abordate, a Eco-Codului care ne reprezintă 100%, la

întocmirea planului de acțiune, la stabilirea scopului și a unor obiective realiste care să aibă o rată mare de realizare cu succes.

Pasul 3. Activitățile desfășurate în acord cu planul de acțiune

Toate activitățile noastre se desfășoară sub mottoul: Sădește acum o floare..., Ea va fi casa ta, a lui, a mea! / Căci nu uita, copile: de-aici n-avem unde pleca!

Scopul activităților:

Amenajarea, reabilitarea, ecologizarea și întreținerea spațiilor verzi din perimetrul școlii, înfrumusețarea întregului spațiu verde școlar, și permanenta reciclare și economisire a resurselor prin implicarea elevilor, a profesorilor, a părinților și a comunității locale, în vederea conștientizării importanței educației ecologice și a simțului estetic, valori obligatorii pentru un adevărat cetățean european.

Obiectivele educaționale ale activităților:

1. implicarea elevilor în activități practice de plantare, de amenajare și de întreținere a biodiversității tuturor spațiilor verzi din curtea școlii;

2. implicarea elevilor în ecologizarea și în întreținerea permanentă a spațiului verde școlar (săli de clasă, laboratoare, holuri, curtea școlii).

3. responsabilizarea tuturor în reciclarea hârtiei, a plasticului și în economisirea permanentă a resurselor (energia electrică, apa, gazele naturale), premisa unei vieți sănătoase într-un mediu sănătos și sustenabil.

ACTIVITĂȚI

1. SPAȚIUL VERDE ȘCOLAR

Activități de plantare de flori pentru înfrumusețarea sălilor de clasă

(sursa: Eco-Bolintinenii)

Multe plante ornamentale în sălile de clasă, adevărate fabrici de oxigen

(sursa: Eco-Bolintinenii)

Ne bucurăm de mai mult oxigen în spațiul școlar (sursa: Eco-Bolintinenii)

Învățăm speciile de plante din spațiul verde școlar (sursa: Eco-Bolintinenii)

2. SUSȚINE SPIRITUL VERDE AL ECO-BOLINTINENILOR

Curtea școlii înainte de amenajare (sursa: Eco-Bolintinenii)

Curtea școlii în timpul amenajării (sursa: Eco-Bolintinenii)

Curtea școlii în timpul amenajării (sursa: Eco-Bolintinenii)

Plantarea de arbuști de tuia în Curtea școlii (sursa: Eco-Bolintinenii)

Curtea școlii în prezent (sursa: Eco-Bolintinenii)

Activități de întreținere în curtea școlii (sursa: Eco-Bolintinenii)

Amplasarea de căsuțe pentru păsărelele din parcul școlii (sursa: Eco-Bolintinenii)

Curtea școlii în prezent (sursa: Eco-Bolintinenii)

3. STIL DE VIAȚĂ SĂNĂTOS: HRANĂ, APĂ, MIȘCARE

Mâncăm cât mai multe fructe zilnic (sursa: Eco-Bolintinenii)

Fructele sunt izvor de sănătate! (sursa: Eco-Bolintinenii)

De mănânci un fruct pe zi,

Medicul departe-l ții! (sursa: Eco-Bolintinenii)

Târgul de Crăciun al Eco-Bolintinenilor cu preparate tradiționale sănătoase (sursa: Eco-Bolintinenii)

Eco-Bolintinenii în mișcare! - stil de viață sănătos (sursa: Eco-Bolintinenii)

4. ECONOMISIREA RESURSELOR: ENERGIE, APĂ, GAZE

Promovează economisirea resurselor! (sursa: Eco-Bolintinenii)

Reciclează hârtia! (sursa: Eco-Bolintinenii)

Reciclează separat! (sursa: Eco-Bolintinenii)

Reciclează baterii și acumulatori! (sursa: Eco-Bolintinenii)

Reciclează creativ! (sursa: Eco-Bolintinenii)

Ambasadori ai economisirii resurselor (sursa: Eco-Bolintinenii)

CE BENEFICII AVEM DUPĂ 10 ANI ÎN PROGRAMUL ECO-ȘCOALA?

- Am învățat să identificăm problemele mediului școlar în care trăim.
- Am devenit conștienți de necesitatea implicării noastre, de la vârste foarte fragede, în rezolvarea problemelor mediului înconjurător.
- Ne-am dezvoltat abilități practice, simțul estetic prin amenajarea și prin întreținerea spațiului verde școlar, prin păstrarea curățeniei școlii, prin îngrijirea plantelor, atât în sălile de clasă, pe holuri, cât și în curtea școlii, prin activități de afânare a solului, prin plantare, prin executarea udărilor periodice, prin igienizare și prin întreținere permanentă;
- Activitățile desfășurate ne-au sporit responsabilitatea și simțul civic, ne-au determinat să prețuim spațiul verde școlar în care ne petrecem mare parte din timpul zilei, ne-am responsabilizat în economisirea resurselor și în reciclarea deșeurilor.
- Am învățat să monitorizăm și să evaluăm aceste activități, să luăm decizii și să fim lideri, să facem cunoscute rezultatele muncii noastre în echipă, să fim mândri de ele și de faptul că suntem Eco-Bolintineni, ambasadori ai protejării mediului, viitori cetățeni implicați în dezvoltarea durabilă a planetei noastre. Iar beneficiile aparțin tuturor - profesori, părinți, autorități, întreaga comunitate.
- Deoarece EDUCAȚIA PENTRU MEDIU constituie o prioritate în formarea tinerilor, activitățile Programului Eco-Școala sunt implementate prin programa școlară la toate disciplinele de învățământ, inclusiv la disciplinele opționale.

- Având în vedere că niciun demers educativ nu este suficient dacă nu are aplicabilitate practică, toate comisiile metodice din școală au fost implicate permanent în acțiunile prezentate.

REZULTATELE PRACTICE DE IMPACT

Impactul pe termen scurt:

- amenajarea spațiilor verzi din incinta și din curtea școlii;
- economisirea energiei electrice, a apei și a gazelor naturale;
- reciclarea deșeurilor: hârtie, plastic;
- implicarea autorităților și a instituțiilor partenere în lupta împotriva poluării, cauza majoră a schimbărilor climatice;
- conștientizarea rolului școlii în schimbarea mentalităților și în promovarea unui stil de viață sănătos la nivel individual;
- implicarea comunității locale în activitățile programului.

Impactul pe termen lung:

- educarea în spirit ecologic a elevilor, a familiilor acestora și a celorlalți adulți din comunitatea locală;
- realizarea unor colaborări de durată între instituții;
- reducerea procesului de degradare a mediului;
- implicarea factorilor de decizie în viața comunității.

Toți pentru unul și unul pentru toți! (sursa: Eco-Bolintinenii)

Suntem o echipă! (sursa: Eco-Bolintinenii)

Echipa Eco-Bolintinenilor! (sursa: Eco-Bolintinenii)

Echipa Eco-Bolintinenilor arborează **STEAGUL VERDE** de Eco-Școală! (sursa: Eco-Bolintinenii)

SUNTEM TOȚI O ECHIPĂ, O INIMĂ, O MARE FAMILIE

ECO-ȘCOALA!

Webgrafie

1. <https://www.ccdg.ro/programe/eco-scoala>
2. <https://www.eco-bolintinenii.bolintineanu.ro/>

50 de greșeli frecvente în comunicarea scrisă / orală

prof. Ruxandra Petre

1. a pufni în râs / în plâns, **NU** a bufni...
2. a zăcea, **NU** a zace (prin urmare, ar zăcea, va zăcea)
3. a cădea, **NU** a cade (prin urmare, ar cădea, va cădea)
4. a plăcea, **NU** a place (prin urmare, ar plăcea, va plăcea, ar displăcea, va displăcea)
5. a părea, **NU** a pare (prin urmare, ar părea, va părea, ar dispărea, va dispărea)
6. ca elev / ca profesor etc., **NU** ca și elev / ca și profesor etc.
7. Voiam, **NU** Vroiam
8. Urmează (ceva), **NU** urmează după (ceva)
9. (păr) grizonant, **NU** grizonat
10. elastic, sălbatic, tomnatic, primăvărat, furtunatic etc., **Nu** elastec, sălbatec, tomnatec, primăvăratec, furtunatec
11. mănăstire, **NU** mânăstire
12. dislocare, **NU** dizlocare
13. genuflexiuni, **NU** genoflexiuni
14. a importuna, **NU** a inoportuna
15. clasa a douăsprezecea, **NU** clasa a doisprezecea
16. ora douăsprezece, **NU** ora doisprezece, **nici** orele douăsprezece
17. firimitură, **NU** frimitură
18. concluziv, **NU** conclusiv
19. delincvent, **NU** delicvent
20. proprii copii / colegi / vecini, **NU** proprii copii...
21. serviciu, **NU** servici
22. spray (pron. spre), **NU** (pron.) șprei
23. cunoștință, **NU** cunoștiință
24. președinție, **NU** președenție
25. reșou, **NU** reșeu
26. confort, **NU** comfort
27. manichiură, **NU** manechiură
28. jambieră, **NU** jampieră
29. fumoar, **NU** fumuar
30. ultimele zile / bănci / colege, **NU** ultimile zile...
31. dragile mele, **NU** dragele mele
32. bine-crescut (cuvincios), **NU** binecrescut / bine crescut (dezvoltat bine)

33. asterisc, **NU** asterix
34. ochi albaștri, **NU** albaștrii
35. noștri, voștri (întotdeauna!), **NU** noștrii, voștrii (niciodată!)
36. abțibild, **NU** aptipild, abțipild, adțibilid
37. acordeonist, **NU** acordionist
38. (el, ea, ei, ele) creează, **NU** crează
39. creat, **NU** creeat, creiat
40. creăm, creând, **NU** creiem, creind
41. bleumarin (pron. bleo-), **Nu** bleumaren
42. (cartea) de pe masă, **NU** după masă
43. Se discută despre (ceva), **NU** vizavi de (ceva)
44. Nu are decât un prieten, **NU** Are decât un prieten
45. odată ce, odată cu, **NU** o dată ce, o dată cu
46. al optulea, al optsprezecelea, al zecilea, **NU** al optilea / optâlea, al optisprezecelea / optâsprezecelea, al zecelea
47. fărăș, **NU** forăș
48. agreăm, **NU** agreeem, agreiem
49. a lua cunoștință, **NU** a lua la cunoștință
50. prevedére, **NU** prevédere (acc. pe silaba a treia, nu pe silaba a doua!)

